

திருவள்ளூராண்டு - 2054

01.03.2023

உலகத்தமிழ்

இதழ்க்கூக (169)

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

பாக்கத்தின் தொன்மையை உணர்த்தும் நற்றிணைப் பாடல் எண் நூற்று அறுபத்து ஒன்பது ஆக்கங்கள் செழுமையுற ஊக்கந்தரும் உலகத்தமிழிதழ் வரிசை நூற்று அறுபத்து ஒன்பது

உள்ளடக்கம்

- 4 கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
- 5 நூலேணி
- 6 தமிழெழுச்சி
- 7 ஆசிரியம்—அகில உலக தாய்மொழி திருநாள்!
- 8 அவ்வப்போது
- 9 தேன்துளி
- 10 சேரமன்னர் வரலாறு
- 11 ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்—வாழ்வும்!
- 12 தனித்தமிழ் மாட்சி
- 13 South Indian Celebrities
- 14 அகநானூறு —ஆங்கிலம்!
- 15 மறக்க முடியாதவர்!
- 16 பதிகங்களைப் படியுங்கள்!
- 17 தனிப் பெயர்கள் (Proper Nouns)!

உள்ளடக்கம்

- 18 வள்ளுவம்
- 19 தமிழன்னை நான்மணிமாலை
- 20 பதிற்றுப்பத்துப் பதிகங்களின் சீர்மை!
- 21 Live Old
- 22 Bharathan In Kamba Ramayanam
- 23 பூ மழை
- 25 மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி'
- 26 My visit to Andaman Islands
- 27 ஒரு சர்வாதிகாரியின் மறுபக்கம்
- 28 எல்லாம் தமிழ்!
- 29 அறிவரசன் துணையகராதி!
- 30 புகழ் வணக்கம்!
- 31 இருமொழித் தோரணம்!

இயல் - 5

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

5.8 நடைபெற்றுவரும் திட்டங்கள்

5.8.2 தமிழ் இலக்கியங்கள் உலக மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டு வெளியிடுதல்

தமிழ் இலக்கியங்களை உலக மொழிகளில் மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு ரூ.12.00 இலட்சத்திற்கு நிதி ஒப்பளிப்பு செய்யப்பட்டு நல்கை வழங்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று தமிழறிஞர்களைக் கொண்ட வல்லுநர் குழு அமைக்கப்பட்டு முதற்கட்டக் குழுக்கூட்டம் 01.03.2022 அன்று நடைபெற்றது

இக்கூட்டத்தில் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் சங்கத்தமிழ் நூல் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்வதற்காக இறுதி செய்யப்பட்டுத் தொடர் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பெற்று வருகின்றன.

5.8.3 ஒலி நூல்களாக (AudioBooks) வெளியிடுதல் திட்டம்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், நவீன இலக்கியங்கள் மற்றும் சிறார் இலக்கியங்கள் ஒலி நூல்களாக (Audio Books) வெளியிடப்படும். இதற்கெனத் ரூபாய் 10.00 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள். நவீன இலக்கியங்கள் மற்றும் சிறார் இலக்கியங்களை ஒலி நூல்களுக்குவதற்கு (Audio Books) நூல்களைத் தேர்வு செய்யும் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

5.8.4 தமிழறிஞர் இராபர்ட் கால்டுவெல் ஆய்விருக்கை

தமிழறிஞர் இராபர்ட் கால்டுவெல் தமிழ் ஆய்விருக்கையில் ஒய்வுபெற்ற மொழியியல்துறை பேராசிரியர், ஆய்வறிஞராக நியமிக்கப்பட்டு. "அறிஞர் இராபர்ட் கால்டுவெல்லுக்குப்பின் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கண ஆய்வுகள்" எனும் தலைப்பில் ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொண்டு வருகிறார். இவ்வாய்விருக்கையின்வழி இணையவழிக் கருத்தரங்கம் நடத்தப்பெற்றுக் கருத்தரங்க மலர் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

CHAPTER - 5

Tamil University, Thanjavur

5.8. Ongoing projects

5.8.2. Translation and Publication of Sangam Tamil literature in Global languages

Financial sanction was accorded and a grant of Rs.12.00 lakh was sanctioned for the translation and printing of Tamil literature in world languages. An Expert committee consisting of three scholarly subject experts was constituted. The first phase meeting of the committee was held on 01.03.2022. In this meeting, Muthamizh Arignar Kalaigarnar's "Sangathamizh" book has been identified for translation into French and German and follow-up work is in progress.

5.8.3. Release of Tamil Audio Books

To digitize ancient Tamil, modern and children's literature as Audio Books, an amount of Rs.10.00 lakh has been allocated by the Government of Tamil Nadu as non-recurring expenditure.

The process of selecting the books is on, for conversion into Audio Books.

5.8.4. Tamil Scholar Dr.Robert Caldwell Research Chair

A retired linguistic professor has been appointed for the Tamil Scholar Robert Caldwell Research Chair. He is undertaking research on "Comparative Grammatical studies of Dravidian Languages after Robert Caldwell". An online seminar has been conducted as a part of the academic work of the chair and following that conference proceedings was also published.

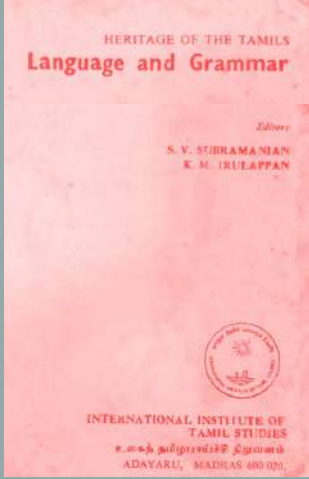
வளரும் . . . .

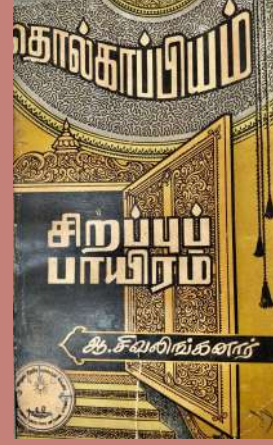
நூலேணி

5

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடுகள்

நூலின் பெயர் : Heritage Of the Tamils Language and Grammar
 நூலாசிரியர் : டாக்டர் ச.வே. சுப்பிரமணியன்,
 இருளப்பன்
 பதிப்பாண்டு : 1980
 விலை : ரூபாய் 22/-
 பக்கங்கள் : 696
 வெளியீட்டு எண்: 17

நூலின் பெயர் : தொல்காப்பியம் சிறப்புப் பாயிரம்
 நூலாசிரியர் : ஆ. சிவலிங்கனார் (பதி)
 பதிப்பாண்டு : 1980
 விலை : ரூபாய் 125/- (இன்றைய விலை)
 பக்கங்கள் : 272
 வெளியீட்டு எண் : 18

நூலின் பெயர் : திருக்குருகூர் திருவேங்கடநாதன்
 பிள்ளைத்தமிழ்
 நூலாசிரியர் : முனைவர் ச. சிவகாமி (பதி)
 பதிப்பாண்டு : 1980
 விலை : ரூபாய் 7.50/-
 பக்கங்கள் : 152
 வெளியீட்டு எண்: 19

நூலின் பெயர் : பணவீடு தூது
 நூலாசிரியர் : முனைவர் இரா. நிர்மலாதேவி
 பதிப்பாண்டு : 1980
 விலை : ரூபாய் 6/-
 பக்கங்கள் : 128
 வெளியீட்டு எண் : 20

கண்டதொரு காட்சி கனவுநன வென்றறியேன்,
எண்ணுதலுஞ் செய்யேன், இருபதுபேய் கொண்டவன்போல்
கண்ணும் முகமும் களியேறிக் காமனார்
அம்பு நுனிகள் அகத்தே அமிழ்ந்திருக்க,
கொம்புக் குயிலுருவங் கோடிபல கோடியாய்

செந்தமிழில் தங்கள் செவியிற்கேட் கப்பெற்றார்
அந்த மொழிகள் அடியில் வருமாறு
இத்தாலி தேசம் இருந்துநீ இங்குவந்தாய்
பத்துத் தினமாகப் பாங்காய் உணவுண்ண

அகில உலக தாய்மொழி திருநாள்!

மனித இனம் உருவாகி வளர்ந்து கூட்டம் கூட்டமாக குழுக்களாக இணைந்து வாழத் தொடங்கி பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒலிகளை ஒன்றிணைத்து ஒசை ஒழுங்கினை உணர்ந்துள்ளனர். மொழியை தனிமனிதனின் தனிப்பட்ட திறமையாகவும் புதுமைப் பொருளாகவும் தொடங்கி குழுக்களுக்குள் ஒற்றுமை ஏற்படுத்த சிந்தையில் பிறந்த விந்தையாக மொழி உருவாகி இருக்கிறது.

குழந்தையின் அழகையிலிருந்து வளர்ச்சி பெறும்போது உதடு, நா, அன்னம் என உறுப்புகளின் அசைவில் ஏற்படும் ஒளி ஒலியின் நாத கூறுகளை அறிந்து மனதில் கருத்தில் கொள்ள முடியும் என்பது காலம் அவர்களுக்கு உணர்த்த தொடங்கியுள்ளது.

விலங்குகளின் குரல்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு கருத்துக்களுக்காக வெளியிடுவதை கண்டு வியந்திருக்கலாம்.

மொழி என்பதை மனிதன் வளர வளர கற்றுக் கொள்ளும் ஒரு சக்தி பல ஆண்டுகளாக பதிவாகி இருந்த கருத்தை உடைத்து மொழி உருவாக்கும் சக்தி மனிதனின் பிறவியில் இருந்தே மூளைக்குள் இருக்கும் என்பதை நோம் சாகி என்பவர் வெளிப்படுத்தினார். இடது பக்க மூளையில் இயற்கையாகவே இருப்பதை உணர்ந்ததால் மொழி சிந்தனையை உருவாக்கும் ஊடகம் எனக் கூறியதால் அந்த சக்தி குழந்தைகளுமே பிறந்த சில மாதங்களிலேயே வெளிப்படுத்துவதால் தாயிடமிருந்து வரும் முதல் முறையாக தாய் மொழியாக உலகம் உரைக்க ஆரம்பித்தது. வெவ்வேறு மொழி இனத்தவர் ஒன்று சேர வேண்டிய காலத்தில் வாணிகம் தேவை பரிமாற்றம் பாதுகாப்பு உதவி இணையும்போது சில மாதங்களிலேயே ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்வதற்கு மொழிகளை உருவாக்குவதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். இதனை சோம்பி ஸ்டீபன் மங்கர் போன்றோர் எடுத்துச் சொன்னதுதான் விந்தையானது. அனைத்து மொழிகளுக்கும் இலக்கணம் ஒன்றே என்றும் யூனிவர்சல் கிராமர்

எனக்கூறி எடுத்துக்காட்டுகளுடன் நிரூபித்தது. தாயிடமிருந்து பெற்ற தாய் மொழி என உணர்வு பூர்வமாக உற்சாகமாக உயிரினும் மேலான உடைமையாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். மனித இனம் அடுத்த நிலையில் புலம் பெயர் தொடங்கிய போது தான் பல கொள்கை வாயிலான கேள்விகள் பிறக்கத் தொடங்கின. பன்மொழி

பேசும் குழந்தைகள் பன்மொழி தாய் தந்தையரின் வெளிநாட்டு குழந்தைகளின் பேசும் மொழி என கேள்வி எழும்போது பல வினாக்களுக்கு விடை தேட வேண்டி உள்ளது தான் முதன் மொழியில் தான் நாம் நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும் என்றும் நம் பண்பாடு கலாச்சாரம் என்பதை தன் பெற்றோர்கள் மூலம் பெறுவதைப் போல எத்தனை மொழி இருந்தாலும் ஒருவரின் முதல் மொழி தாய்மொழி தனி வழியாகிறது. மனிதனின் நுண்ணறிவு பல வியன் கலைகளையும் கொண்டு சிற்பம், ஓவியம், கோவில், கட்டிடங்கள், கற்கோட்டைகள் போன்றவை உருவாக்கும் திறன் வாய்ந்தவையாய் இயற்கை தந்த கொடையாகிய மொழித் திறனாய் கவிதைக் காவியம், இலக்கியங்கள், நாடகம் என முதலில் வாய் வழி சொல்லாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்றும் இலக்கண நூல்கள் எழுதப்பட்ட தமிழில் மொழியாகவும் உருவாகி இருக்கலாம் என்றும் எழுத்தாகவும், எண்ணுதல் கணக்காகவும், உருவாகத் தொடங்கும் போது எண்ணங்கள் வண்ணங்களாக திறங்களின் வெவ்வேறு பகுதிகளாக நிறமாற்றங்களுக்கு பெயரிடத் தொடங்கினர். அடிப்படை மொழி முதல் மொழியை தாய்மையை போன்று விளங்கினோம் வாழ்த்தினோம் போற்றினோம் பேசத் தெரிந்தவன் சொல்ல வல்லவன் என வள்ளுவர் வழங்கியது போற்றத்தகுந்தது. தன் பொருள் இன்பமானது என்ற அடிப்படை உணர்வினால் தன் முதல் மொழி என் தாய் போன்று சிறந்தவர் கற்பனை தேனாக உயிர் போற்றும் அமுதமாகவும் அவரவர் உணர்தலின் அவசியம் உள்ளது. தாய் மொழியை தரணியின் சிறப்பு மொழி ஆக்க தளராது பாடுபடுதலை தாய்மொழி நாளின் முக்கிய தளமாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலை.

இருமொழிகளில் வல்லமை பெற்றவர்களால் மட்டுமே ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்தளிக்க இயலும். ஒரு மொழியின் சொற்பெருக்கமே அம்மொழியின் வளமாகத்திகழ்கிறது. இத்தகைய சொற்பெருக்கம் நிறைந்த மொழிகளில்தான் மொழிபெயர்ப்புக்கான சொற்களை எளிதாகத் தெரிவுசெய்ய இயலும். அதனினும் கடினமானது மொழியாக்கம் என்பது. மொழிபெயர்ப்பைப் போலல்லாமல் மொழியாக்கம் செய்வது ஒரு தவம் போன்றது. மொழியாக்கத்திற்குச் சொல்வளம் மட்டும் போதாது. மூலநூலினைத் தோற்றியவரின் மனநிலை அறிந்து அதே மனநிலைப் பாதையில் மொழியாக்கம் செய்பவர் பயணிக்க வேண்டும். அப்போது தான் மொழியாக்கத்தின் முழு வளர்ச்சியும், வளமும் பெற இயலும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பேராசிரியர் மைக்கேல் பாரடே தலைமையில் பேராசிரியர் வேலுசாமி அறக்கட்டளை நிகழ்வில் சந்தித்த இனிய நண்பரான திரு. கிருஷ்ண பிரசாத், பத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்தவர். அவரது கவீல் ஜிப்ரனின் கவிதைகள் மொழியாக்கப் படைப்புகளின் மகுடமென்றே கூறலாம். சுமார் மூவாயிரம் பக்கம் கொண்ட இரு தொகுதிகளான இந்நூல் இவருடைய ஒரு மாபெரும் சாதனை (magnum opus) என்றே கூறலாம். இதுமட்டுமன்றி வேற்றுமொழிக் கவிதைகள் பலவற்றைத் தமிழில் படைத்துப் பெருமைபெற்றவர். அண்மையில் வெளிவந்த இவருடைய "புலம் பெயர்ந்த பறவைகள்" எனும் ஆங்கிலக் கவிதைகளின் மொழியாக்கம் ஒரு சிறப்பார்ந்த நூலாக அமைந்துள்ளது. 2014ஆம் ஆண்டில் இவரது "திருக்குறள் – புதுக்கவிதை வடிவில்" சிறந்த நூலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையால் பரிசு வழங்கிப் பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. இவரின் சிறப்புகளைப் போற்றிப்பாராட்டும் வகையில் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை வாயிலாக இவருக்கு 2020க்கான சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருக்கான விருதை வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

அலெக்சாண்டர் செல்கிர்க்கு கடல் பயணத்தின் போது தனது கப்பல் தலைவனுடன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டுக் கருத்து வேறுபாட்டால் உறவு முறிகிறது. நீரும் உணவும் சேகரித்துக் கொண்டு கப்பலின் சிதைவுகளைச்

சரிபார்த்துக் கொண்டு மீண்டும் பயணம் தொடர யுவான் பர்ணான்டஸ் எனும் தீவில் கரை சேர்கின்றனர். இருவருக்குமிடையிலான சண்டை முற்ற, செல்கிர்க்கு அந்தத் தீவிலேயே தனிமையில் விடப்படுகிறான். அவனைக் கண்டறிந்து மீட்டு வர நான்காண்டுகள் நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்த நாட்களை அந்தத் தீவின் எவ்வாறு கழித்தான், எவ்வாறு உயிர் வாழ்ந்தான் என்பதே கதை. வில்லியம் கௌபர் எனும் ஆங்கிலக் கவிஞர் அவனின் சாகசங்களை ஒரு கவிதையாக வடித்துள்ளார். அக்கவிதையை இயல்பு மாறாமல் நம்முன் நிலைநிறுத்துகிறார் மொழிபெயர்ப்புச்செம்மல் கிருஷ்ண பிரசாத். தமக்கே உரித்தான பாணியில் புதுக்கவிதை வடிவைக் கையாண்டுள்ள முறை மிகவும் சிறப்பானது. நுண்மையாகப் படித்து ஆராய்ந்து மிகவும் பாராட்டத்தக்க வகையில் இந்த நூலைப் படைத்துள்ளார் திரு. கிருஷ்ண பிரசாத். இது மட்டும் போதாதென்பதுபோல் ஆங்காங்கே நடக்கும் நிகழ்வுகளை காட்சிகளாகப் படமாக வரைந்து இணைத்திருப்பது இந்நூலுக்கு மேலும் சிறப்பைச் சேர்க்கிறது. டானியெல் டெஃபோ எழுதிய "ராபின்ஸன் க்ரூஸோ" எனும் புகழ்பெற்ற ஆங்கிலப் புதினம் அலெக்சாண்டர் செல்கிர்க்கின் வீரச்செயல்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே படைக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேறொரு படைப்பாக – பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் மனிதனே மனிதனை அடிமையாக்கி விற்கும் அவல நிலை இருந்தது. அதனினும் ஆங்கிலேயர்களும் ஐரோப்பியர்களும் ஆப்ரிக்க நாடுகளையும் தென் அமெரிக்க நாடுகளையும் சூரையாடினர். அப்படிப்பட்ட சூழலில்தான் ஒருநோக்கோ, கோரமானடியன் எனும் ஊரில் ஆப்ரிக்கக் கண்டத்தில் இளவரசனாக அவனின் தாதையின் ஆட்சிக்குட்பட்டு செயல்பட்டான். கி.பி 1698 இல் ஆஃப்ரா பென் எனும் அம்மையார் பிரித்தானிய காலனிகளில் பயணித்தபோது நேரில் கண்ட கொடூரங்களை புதினம் போன்று வடித்திருக்கிறார். அதனைக் கொண்டு திரு. கிருஷ்ண பிரசாத் தனக்கே உரித்தானக் கவிதை நடையில் கொஞ்சு தமிழில் மொழியாக்கக் காவியம் படைத்திருக்கிறார். தமிழுக்குத் தனிப் பெருமைச் சேர்க்கும் வகையினில் திரு. கிருஷ்ண பிரசாத் அவர்களின் மொழியாக்கப் படைப்புகள் அமைந்துள்ளன.

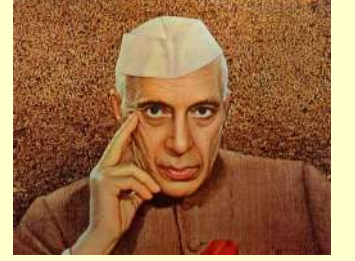

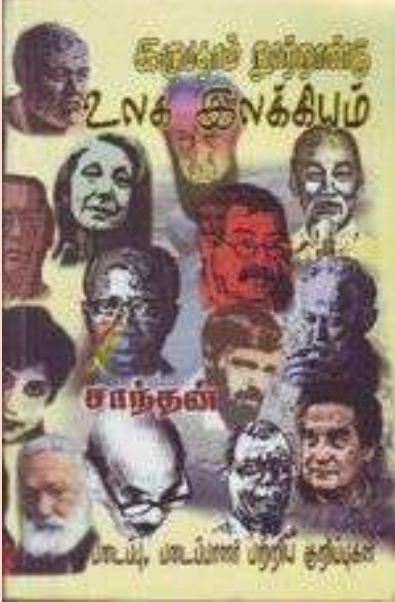
தேன்துளி — 1

நான் கும்பிடும் கோயில் தொழிற்கூடங்கள் தான்.
நான் நம்பிடும் தேவன் அணைக்கட்டுகளில் தான்.
சதா சர்வ காலமும் தொழுவது சாலைகளின் வசதியைத்தான்....

பண்டிதர் நேரு

தேன்துளி — 2

இருபதாம் நூற்றாண்டு உலக இலக்கியம் (மார்ச் 2005) என்ற நூல் தமிழில் ஐயாத்துரை சாந்தன் என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இந்த நூலில் ஜெர்மனி, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்க மாநிலங்கள் போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் முக்கியத்துவம் குறித்து விளக்குகிறார். பின்னர், கறுப்பர் இலக்கியம், செவ்விந்தியர் இலக்கியம், இலத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள், ஸ்பானிய, பிரெஞ்சு, போர்த்துகீசிய, இத்தாலிய, ஹங்கேரி, யூத, பாலஸ்தீனம் எழுத்தாளர்கள் என்றெல்லாம் எழுதி அறிமுகம் செய்துவிட்டு ஆபிரிக்க, தென்னாபிரிக்க எழுத்தாளர்களுக்கு வருகிறார். கியூபா, கரிபிய தீவுகள், அண்மைக்காலப் புதிய நாடுகள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த

எழுத்தாளர்களையும் அவர் விட்டு வைக்கவில்லை. கிழக்கே, ஜப்பானிய மற்றும் ஆஸ்திரேலிய, நியூஸிலாந்து, தென் கொரியா, இந்தியா, மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் முக்கிய எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் அவர் அறிமுகங்களைத் தருகிறார். ஒரு தமிழன் எவ்வளவு விரிவாக உலகத்தைப் பார்க்கிறான் என்பது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.....

தென்மேற்கில் முசிறி நகரும் வடமேற்கில் கருவூரும் தன்கண் அடங்க இடையிற் கிடந்த காயற் குட்டத்தை நாவாய்க்குளமாக (Harbour)க் கொண்டு வஞ்சி மாநகர் விரிந்த பண்புடன் விளங்கினமை இதனால் இனிது பெறப்படும். இதுபற்றியே சான்றோர், ஏனை உறையூர் மதுரை என்ற நகர்களோடு ஒப்பவைத்து இவ் வஞ்சி நகரைச் சிறப்பித்து, "சேரல... வளங்கெழு முசிறி எனவும், "பொலந்தார்க் குட்டுவன் முழங்கு கடல் முழுவின் முசிறி" எனவும் பாடியுள்ளனர். மேலை நாட்டு யவனருடைய கலங்கள் நேரே வருங்கால் முதற்கண் முசிறித் துறைக்கு வரும் என்றும், அத் துறையில் கலங்கள் கடலில் மிக்க தொலையில் நிற்கும் என்றும், பொருள்கள் சிறுசிறு நாவாய் வழியாக ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்படுமென்றும் பிளினியென்பார் கூறுகின்றார்.

ஒருபால் பெருமலையும் ஒரு பால் பெருங்கடலும் நிற்க, இடையில் பெருங்காடு படர்ந்து கொடுவிலங்கும் கடுவரற் காட்டாறுகளும் மிக்குள்ள நாட்டைச் சீர் செய்து மக்கள் குடியிருந்து வாழ்வதற்கு ஏற்பச் செம்மைப்படுத்திய பண்டைச் சேர நாட்டு மக்களுடைய தொன்மை வரலாறு எண்ண முடியாத சிறப்பினதாகும். காடு கொன்று நாடாக்கி விளைபொருளும் கடல் வாணிகமும் பெருகுதற்கண் அம் மக்கள கழித்த யாண்டுகள் எண்ணிறந்த பலவாம். நாட்டு மக்களது நல்வாழ்வுக் கென அரசு காவலும் செங்கோன்மையும் வேண்டப்படுதலின், அத்துறையில் நெடுங்கால வளவில் அம் மக்கள் பெரும்பணி செய்திருத்தல் வேண்டும்.

நம் நாட்டில் பழமையான நூல்கள் எல்லா வற்றினும் மிகப்பழமை வாய்ந்தவை யென்பபடும் நூல்களில் இந் நாட்டுச் சேரமன்னர் குறிக்கப் பெறுவதால், இவர்களது முதல் தோற்றம் வரலாற் றெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

சோழநாடு சோழவளநாடு என்றும், பாண்டிநாடு பாண்டி வளநாடென்றும் வழங்கியதுண்டு; அவற்றைப் போலவே, சேரநாடு சேரவளநாடு என்றும் தொடக் கத்தில் வழங்கிப் பின்பு சேரலர் நாடு என மருவிற்று;

சேரரும் சேரலா என்றும் சேரல் என்றும் கூறப் படுவாராயினர். கடல் சேர்ந்த நிலத்தைச் சேர்ப் பென்றும், அந் நிலத்துத் தலைவர்களைச் சேர்ப்ப ரென்றும் கூறுவது தமிழ் நூல் வழக்கு. அவ் வழியே நோக்கின் சேரநாடும் தொடக்கத்தில் சேர்ப்பு நாடென விளங்கிப் பின் சேர நாடெனத் திரிந்துவிட்டது. சேர்ப்பர் சேரராயினர் சேரலர் என்ற பழம் பெயர் பிறநாட்டு மக்களால் கேரளர் என வழங்கப்பட்டது; அதனால் சேரலர் நாடு அவர்களால் கேரளநாடாகக் கூறப்படுவ தாயிற்று.

இடைக்காலத்தே தோன்றிய கல்வெட்டுகள் பலவும் சேரநாட்டை மலைநாடு எனவும் மலை மண்டலம் எனவும்

குறிக்கின்றன. அது வழியே நோக்கின், மலைநாடு, மலைவள நாடு எனவும் மலைப்பால் நாடெனவும் கூறப்படும் இயையு பெறுவதாயிற்று. அப் பெயர்கள் பின்னர் வேற்று மொழியாளரால் மலையாளம் என்றும் மலபார் என்றும் சிதைந்து வழங்கப்படுவவாயின. ஆதலால், அந் நாட்டவர் மலை யாளிகளாயினர்; அவரது மொழி மலையாளமாயிற்று.

இச்சேர நாட்டுப் பகுதியில் குட்ட நாடே ஏனைப் பொறைநாடு, பூழிநாடு, குடநாடு முதலியவற்றை நோக்க மிக்க வளம் பொருந்தியது என்பது நாடறிந்த செய்தி. நிலவளம் மிக்க இடத்தே மக்கள் உடல் வளமும் அறிவு வளமும் பெருகிச் சிறப்பர் என்பது நிலநான் முடிபு. அதனால் தொடக்கத்தில் சேரவரசு குட்ட நாட்டில் தான் உருக்கொண்டு சிறந்ததென்பது தெளிவாம். சேர வேந்தர்க்கு உரியதெனப் பேசப்படும் வஞ்சிநகர் இக் குட்ட நாட்டில் இருப்பதே இதற்குப் போதிய சான்று. ஆகவே, சேர வேந்தருட் பழையோர் குட்ட நாட்டவர் என்று அறியலாம். மலையாளம் மாவட்டத்திலுள்ள ஏர்நாடு தாலூகாவில் சேர நாடு என்ற பெயருடைய சிறுநாடு ஒன்று காணப்படுகிறது. இது குட்ட நாட்டை அடுத்து வடக்கில் கடற்கரையைச் சார்ந்திருப்பதால், குட்டநாட்டுச் சேரர் தாங்கள் நாட்டை விரிவு செய்த போது தொடக்கத்தில் கொண்டது இப் பகுதியென்பதும், குறும்பா நாடு தாலூகாவிலுள்ள வடகரை யென்னும் நகரையும், அதனருகே ஓடிக் கடலோடு கலக்கும் சேர வாற்றையும், சேரபுரம் என்னும் பேரூரையும் காணுங்கால், சேர நாடு பின்பு இவ் வடகரை வட வரையிற் பரவிறென்பது, முடிவில், கன்னடம் மாவட்டத்திலுள்ள வானியாறும் சேரவாறும் இன்றுகாறும் நின்று விளங்குவதால், சேரநாடு முடிவாகப் பரந்து நின்றது அப் பகுதி வரையில் என்பதும் உய்த்துணரப்படும். இத்துணைப் பரப்புக்கும் தோற்றுவாய் குட்டநாடு என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. இவ்வாறு சேரநாடு படிப்படியாகப் பரந்து பெருகியது காட்டும் குறிப்புகள் ஊர்ப் பெயராகவும் அநுகளின் பெயராகவும், மலை குன்றுகளின் பெயராகவுமே உள்ளன. வரலாறு கூறும் கருத்துடைய நூல்களும் பாட்டுகளும் நமக்குக் கிடைக்காமையின்,

இப் பெயர்களை ஆராய வேண்டிய நிலைமையுண்டாகிறது, கிடைத்துள்ள சங்கத் தொகை நூற் பாட்டு களில் இலைமறை காயபோல் காணப்படும் சொற் குறிப்புகளும் ஓரளவு துணைசெய்கின்றன. அவ் வகையில் சேர மன்னர் சிலர் பதிறுப்பத்திலும் புறநானூற்றிலும் பிற தொகை நூல்களிலும் காணப் படுகின்றனர். அவருள் உதியஞ்சேரல் என்பவனும் அவன் மக்கள் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும் பல் யானைச் செல் கெழு குட்டுவனும் அவர் வழிவந் தோரும் முதற்கண் காணப்படுகின்றனர். அவர்களை முறையே காண்போம்.

வளரும் . . .

தோமஸ் ஓப்ஸ் (1588 –1679) அவர்கள் எழுதிய
மாவிலங்கரசு (அரசமாவிலங்கு) என்ற நூல்

Leviathan of Thomas Hobbes

1588 இல் பிறந்து தொண்ணூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்த ஓப்ஸ் (Hobbes) என்பவர் ஒரு தத்துவஞானி. மேற்கத்திய அரசியல் தத்துவஞானி என்று போற்றப்படுகின்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு. ஆளப்படுகின்றவருக்கும் ஆள்வோருக்கும் இடையில் எழுதப்படாத ஒரு சமுதாய ஒப்பந்தம் (Social Contract) உண்டு என்ற கோட்பாட்டை முதன்முதலில் முன்வைத்தவர் இவர்தான்.

இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட உண்ணாட்டுப் போரின் (Civil war) பின்னர் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்புகளின் பின்னணியில்தான் Leviathan என்ற நூல் எழுதப்பட்டது. இது 1651 ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டதாரியான ஓப்ஸ், இங்கிலாந்தின் உண்ணாட்டுப் போரின்போது, பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு ஓடிப்போய் அங்கே பதினோராண்டுக்காலம் வாழ்ந்தார். அவ்வாறு பாரிஸ் தலைநகரில் ஓப்ஸ் வாழ்ந்த காலத்தில், இங்கிலாந்தில் அரசு பதவியிறக்கப்பட்டதால், பார்சுக்குப் பறந்தோடிப்போய் அங்கே தலைமறைவாக வாழ்ந்த இரண்டாம் சாள்ஸ் மன்னனின் தனிப்பட்ட ஆசானாக இருந்த சிறப்பும் ஓப்ஸ் அவர்களுக்கு உண்டு.

Leviathan என்பது விவிலியத்திலிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு சொல். Leviathan என்றால் மிகமிகப் பெரியது என்பது பொருள். "அரசு ஆட்சி" என்பது மிகமிகப் பெரிய பலம்பொருந்திய விடயம் என்ற பொருளிலேயே ஓப்ஸ் அவர்கள் தமது நூலுக்கு Leviathan என்று பெயர் சூட்டினார்.

மாவிலங்கரசு என்றோ அரசமாவிலங்கு என்றோ தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படக்கூடிய அந்த நூல், நான்கு பெரும் பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதலாம் பாகம், மானுடம் என்ற மெய்ப்பொருளை விளக்கி மானுடரின் இயல்பையும், அவர்கட்கிடையான முரண்பாடுகளையும் கொந்தளிப்புகளையும் அலசி ஆராய்கின்றது.

இரண்டாம் பாகம், ஆட்சியதிகாரத்தின் இயல்புகளையும் பண்புகளையும், ஆராய்கிறது. மூன்றாம் நான்காம் பாகங்கள், சமயம் பற்றி ஆராய்ந்து, அதன் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அஞ்ஞான இருளுக்கும் மெய்ஞ்ஞான வெளிச்சத்துக்கும் இடையிலான இடைவெளியை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கென்றாலும், சமுதாய ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து, அதன் மூலம் ஆட்சியை வேறு ஒருவருக்கு அல்லது வேறொரு ஆளும் குழுவுக்கு ஒப்படைத்து விட்டால், தனிமனித சுதந்திரத்தின் ஒரு பகுதியையும் மனித உரிமையின் சில பகுதிகளையும் விட்டுக் கொடுத்தால்தான், சமூகத்தில் முரண்பாட்டைத் தவிர்த்துச் சமாதானமாக வாழ முடியும் என்பதை "அரசமாவிலங்கு" (Leviathan) என்ற பெரியநூல் விளக்கிச் சொல்கிறது.

தம்முடைய நூல் மக்களைச் சிந்திக்க வைத்து, மெய்யியலை வளர்க்க உதவும் என்று ஓப்ஸ் நம்பினார். ஆனால் மாறாக, அது பெரிய சர்ச்சைகளையும் முரண்பாடுகளையும் தோற்றுவித்தது. அவரை எல்லோரும் வெறுத்தார்கள். அவரைத் தாக்கினார்கள். மன்னராட்சிதான் (Monarchy) சிறந்தது என்றும். மன்னனின் சட்டத்தை ஏற்று மக்கள் தங்கள் உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அவர் எழுதியதைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள். மன்னன் கடவுளாலும் மதபீடத்தாலும் நியமிக்கப்படவில்லை என்று அவர் எழுதியதை, அரசு வர்க்கத்தினர் மறுத்தார்கள். அவர் ஒரு நாத்திகன் என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள்.

எவர் எப்படி அதனை எதிர்த்திருந்தாலும், அவரைக் குற்றஞ்சாட்டியிருந்தாலும், " அரசமாவிலங்கு " என்ற நூல் அரசியல் விஞ்ஞானம் (Political Science) என்ற ஒரு துறை வளர்வதற்கு வழிவகுத்தது என்பதை மறுக்க முடியாது. அதற்கும் மேலாக, வேறொரு நன்மையும் விளைந்தது. அந்த நூல் சர்ச்சைக்குரியதாகப் பேசப்பட்டு விமர்சிக்கப்பட்டதால், அதனைப் பலர் படித்தார்கள். படித்ததால் ஆங்கிலமும் பரவியது, மக்களையும் சென்றடைந்தது.

வளரும் . . . .

மறைமலையடிகள்

அங்கனமாயிற், பழைய காலத்தில் தமிழ் மக்கள் அயல் நாட்டவரொடு சென்று அளவளாவும் நாகரிக முதிர்ச்சி உடையராயிருந்தாரென்பதற்குச்சான்று என்னை யெனின்; இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியம் என்னும் நூல் ஒன்றுமே ஒரு பெருஞ் சான்றாமென்க அருமை பெருமையிற் சிறந்த இவ் வொருநூலை ஒரு சிறிது உற்றுநோக்குவார்க்கும்; இந்நூல் எவ்வளவு பழமையுடையதாய் இருக்கவேண்டுமென்பதும் மிகப் பழைய நாளிலே இவ்வுயர்ந்த நூலை எழுதிய ஆசிரியரோடு ஒருங்கிருந்த தமிழ் முதுமக்கள் எத்துணைச் சிறந்த அறிவும் நாகரிகமும் வாய்ந்தவராய் இருந்திருக்கவேண்டுமென்பதும் அவர் உள்ளத்திற் பதியாமற்போகா. இந்நூலின்கண் உள்ள முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோடில்லை என்னுரு சூத்திரத்தாற் பண்டைத் தமிழ்மக்கள் பொருள் ஈட்டும் பொருட்டுத் தம் மனைவி மக்களையும் நாட்டையும் விட்டுக் கடல் வழியே மரக்கலன்களில் ஏறித் தொலைவான நாடுநகரங்களிற் சென்று சேர்வரென்பது பெறப்படுகின்றது. தமிழர்கள் கடல்தாண்டிச் சென்று வேற்றுநாடுகளிற் பொருள்முயற்சி செய்ததுபோலவே; வேற்று நாட்டவரும் தமிழ்நாட்டில் போந்து பல முயற்சிகளை நடத்தினாரென்பது ஈபுருமொழியில் எழுதப்பட்ட பழைய விவிலிய நூலினால் இனிது விளங்குகின்ற தன்றோ?

காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற் கரிகாற்சோழன் என்னும் வேந்தர்பெருமான் அரசாண்டபோது, பல்வேறு மொழிகள் வழங்கிய பல்வேறு நேயத்தாரும் அந் நகரத்தினிடத்தே போந்து கலந்திருந்து பல தொழின்முயற்சி நடத்தினமையும்; கடலுக்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளிலிருந்து குதிரைகள் வந்தமையும் இமயம் மேரு முதலிய மலைகளிலிருந்து பொன்னும் மணியும், மேற்கணவாய் மயைகளிலிருந்து சந்தனைக்கட்டை அகிற்கட்டைகளுந் தென் கடலிலிருந்து முத்துக்களுங், கீழ்க்கடலிலிருந்து பவளங்களுங், கங்கையாற்றிலிருந்து அதன் பொருள்களும், இலங்கை பர்மா என்னும் நாடுகளிலிருந்து அவற்றின் விளைபொருள்களும் அந்நகரத்தில் வந்து விலயானமையும், இற்றைக்குச் சிறிதேறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் இயற்றப்பட்ட

பட்டினப்பாலையிலும், அதற்குச் சிறிது பிற்பட்ட சிலப்பதிகாரத்திலும் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றவல்லவோ? கிரேக்க நாட்டிலுள்ள யவனர்கள் தமிழ்நாட்டிற் போந்து தமிழ் அரசர்களின் கீழ்ப் பல அலுவல்கள் பார்த்தமை பெருங்கதை, முல்லைப்பாட்டு முதலான பழந்தமிழ்ப்பாட்டுகளில் நன்கு குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் பண்டைநாளில் தமிழ்நாட்டார் அயல்நாடுகளிலும் அயல்நாட்டார் தமிழ் நாடுகளிலும் போந்து ஒருவரோடொருவர் அளவளாவியிருந்தமை இனிது புலப்படுதலின் வேற்று நாட்டவர்க்குரிய மொழிகளின் சொற்களிற் சில தொன்றுதொட்டே தமிழிற் புகுந்து வழங்கவ்வாயின என்று உணர்தல் வேண்டும். இவ்வாறு நேர்ந்த கலப்பினமையை ஆராய்ந்து உணர்வார்க்குத் தமிழர் பண்டைக்காலத்திலேயே நாகரிகத்திற் சிறந்து விளங்கினார் என்பது புலனாகும்.

அங்கனமாயின், வேற்று நாட்டுச் சொற்கள் தமிழிற் கலந்தது போலவே, தமிழ்ச் சொற்களும் மற்றைய மொழிகளிற் கலந்து காணப்படுதல் வேண்டுமெயெனின்; ஆம், தமிழ்ச்சொற்கள் பல பழைய மொழிகளிலுங் கலந்து வழங்கவேபடுகின்றனவென்று கடைப்பிடிக்க ஆணி மீனம் நீர் தாமரை கலை குடம் முதலான பலசொற்கள் ஆரிய மொழியிலும், அசை அருவி இரும்பு என எல்லாம் மென்மை முகில் முதலான பல சொற்கள் ஆங்கிலம் இலத்தீன் கிரேக்கு முதலான ஐரோப்பியர் மொழிகளிலும், அவா இரு ஊர் எருமை சினம் செவ்வை முதலான பலசொற்கள் சாலடி ஈபுரு முதலான மிகப்பழைய மொழிகளிலும், இன்னும் பல மற்றும் பல மொழிகளிலுமாக ஒருங்கு கலந்து காணப்படுகின்றன. அவையெல்லாம். இங்கெடுத்துக்காட்டப் புகுந்தால் இக்கட்டுரை மிக விரியுமாதலின் அவை தம்மை நுண்ணிய ஆராய்ச்சியாற் பல நூலுதவி கொண்டு அறிந்து கொள்க.

வளரும் . . . .

திருவாசகமணி கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியன்

The activities and achievements of Sir Anepu are not merely confined to this province. In his own person he harmoniously combines the double claims of an Andhra and an Oriya. Yet he would fain be taken as an All-India Man, not simply given to wade the stagnant pool of provincial politics but also given to navigating the broad and deep currents of the national politics.

He presided over the S. I. L. F. Confederation in 1926 held at Madura. He is a member of the Central Executive of the Justice Party and an invariable member of every important Committee. He and his claim to his pre-eminence were recognised and rewarded by electing him in 1931 as the President and Leader of the All-India Committee of the Justice Non-Brahmin Movement.

His acknowledged prominence in a gathering of All Parties Conference is no less to be admired than his unquestioned importance in a party of All - India scope. In 1930 he was elected at Delhi as Chairman of the All Parties Conference. Parasuram was not merely the Chairman of the Provincial Statutory Committee of Madras, but also a member of the Consultative Committee presided over by the Viceroy.

He represented the Non- Brahmins at the Sessions of the Round Table Conference in 1931 and 1932: Till the last electoral storm blew him out of his berth in the Madras Legislature, he had been its member throughout the dyarchic Council. And now, as though to console him and also to keep him engaged in a congenial forum, a discerning Viceroy has nominated him to the Council of State.

Sir Patro as a man is certainly amiable. He is the friendliest of veterans the aspiring youths would love to associate with and could hope to be encouraged by. He has none of the icy chillness of attitude that mars the lives of many another dignitary. The moment you accost him he sends forth a shot of his eyes at you as though he is rec-

ollecting all about you and simultaneously stretches out his friendly hands and holds you by your shoulder. If you further enter into his heart, ingratiate yourself and strike the agreeable note by touching the right chord, you are cordially invited into his colourful mind' and confidences.

"How wonderfully commendable was your attitude on such and such a question ! " you assure him and add " I really think that such and such a Minister is utterly inefficient "-Ah, there you can have the man stripped of all his wonted airs and hard shells and exposing himself in the entire nudity of his innocent soul. He is at such a moment simple and frank like a child and tells you with witty distortions and wilful lengthening of so and so's name that he is the biggest fool alive. A conversation with him on such occasions is just like an exhilarating walk on the beach or an agreeable peep into a picture gallery. He is a sportsman who could give a blow and take it back with perspiring happiness and no venom at all.

Thus we see to-day the weighty figure of Sir Anepu Patro wearing the look of an exhausted volcano and withering in the loneliness of officeless autumn. He has been elevated to the placid atmosphere of the Elders' House at Simla wherein his past experience and fighting spirit are still in evidence today. Yet the fertility of his future career with regard to fruits of office is not free from doubts. No great achievement, no monumental record will ever be associated with his name.

To us and to posterity Sir Parasuram Patro will always be a member of the favoured tribe or the prize boys of the bureaucracy who put their lucky sickles to the first and finest harvest in the flourishing fields of dyarchy. He is today a veteran in Madras politics, almost the last of the Romans, with the roots of his greatness in the past and the rise in future on the lap of God.

To Continue...

பேராசிரியர் சி.அ.சங்கரநாராயணன்

தலைசிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் விருதாளர், தமிழக அரசு

130

மணிமிடைபவளம் 111

தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தது.

பாலை பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

உள் ஆங்கு உவத்தல் செல்லார், கறுத்தோர்
எள்ளல் நெஞ்சத்து ஏசச் சொல் நாணி
வருவர் வாழி, தோழி! அரசு
யானை கொண்ட துகிற் கொடி போல,
அலந்தலை ஞெமையத்து வலந்த சிலம்பி
ஓடைக் குன்றத்துக் கோடையொடு துயல்வர,
மழை என மருண்ட மம்மர் பல உடன்
ஓய்களிறு எடுத்த நோயுடை நெடுங் கை
தொகுசொற் கோடியர் தூம்பின் உயிர்க்கும்
அத்தக் கேழல் அட்ட நற் கோள்
செந்நாய் ஏற்றை கம்மென ஈர்ப்ப,
குருதி ஆரும் எருவைச் செஞ் செவி,
மண்டு அமர் அழுவத்து எல்லிக் கொண்ட
புண் தேர் விளக்கின், தோன்றும்
விண் தோய் பிறங்கல் மலை இறந்தோரே.

MANIMITAI PAVALAM 111

Maid Friend Heartens Her Lady!

PALAI Palai Padiya Peringkatunko

O, Great, be calm! Endowed is he;
envious egged on, called him lazer!
Dart-word-hurt,he went for earning!
Like Regal tusker's flag, on button
tree top on Odai hill, spider web
swayed in Westerly! Looked it cloud;
in dread, calves' trunks to fan fame
blew as horn pipes of dancers; red
male dhole had killed a male boar,
dragged it bloody,the lymph drunk by
buffalo, its ears turned ruddy like
lamps to view warmen dead in battle
at night, Past such a hill hiking Sky,
Lord went out for wealth; thinned, he
gets back, be assured,O,Lady!

To Continue...

முனைவர் தேவி நாச்சியப்பன்

அனைத்திந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மேனாள் தலைவராகவும் அமுதசுரபி இதழின் மேனாள் ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்த கலைமாமணி விக்ரமன் அவர்கள் குழந்தைக் கவிஞரைப் பற்றி மே 2002 ல் எழுதிய கட்டுரை.

மறக்க முடியாதவர்!

அமரர் அழ.வள்ளியப்பா அவர்கள் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் தொடங்கியதோடு, தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குச் சங்கம் அமைக்கும் பணியில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். 1951-1964 தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பொற்காலம். அச்சங்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினராக, செயலாளராக, பொருளாளராகத் திறம்படப் பணியாற்றியவர் வள்ளியப்பா.

அமரர் தேவன், வள்ளியப்பாவின் திறமை அறிந்தே அவரைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவராக இருக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். 1977 ல் என் மகள் திருமணம் உறுதிப்படுத்தி விட்டேன். மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலம். திருமணத்திற்குப் பல அன்பர்கள் உதவிக்கரம் நீட்டினர். அரிசி மூட்டை ஒருவர், வாழை மரங்கள் ஒருவர், மாங்கல்யம் ஒரு மாதரசி, மணப்பெண்ணுக்கு நகை - புடைகளை ஒருவிதமாகச் சமாளித்தேன். மாப்பிள்ளைக்கு மற்றும்

உறவினர்களுக்குத் துணி?

குழந்தைக் கவிஞரிடம் என் தேவை பற்றிக் கூறியதும், ஒரு சிறு காகிதத்தில் 'இந்தக் கடிதம் கொண்டு வருபவருக்குத் தேவையான துணிகளைக் கொடுக்கவும்.' என்று எழுதிக் கொடுத்தார்.

மறுநாள் பாண்டி பஜாரில் உள்ள அந்த ஜவுளிக் கடைக்கு என் மனைவி தயங்கித் தயங்கிச் சென்றார். ஆனால் கடைக்காரர் எங்கள் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தவர் போல வரவேற்று, தேவையான துணிகளைத் தந்தார். என் மனைவி சோர்வாகச் சென்றவர் துணிப் பார்சலுடன் மகிழ்ச்சியாக வீடு வந்து சேர்ந்தார். மகள் திருமணமும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. காலத்தால் செய்த உதவி, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளானாலும் என்னால் மறக்க முடியாத உதவி.

குழந்தைக் கவிஞர் செய்த இந்த உதவி பற்றித்தான் கட்டுரையாக எழுதப் போகிறேன் என்று நண்பர் ஒருவரிடம் சொன்ன போது, 'இதையெல்லாம் எழுதலாமா?' என்றார். சொன்னால் தவறு என்ன? புரவலர்கள் செய்ய முடியும். ஒரு புலவர் மற்றவருக்குச் செய்த உதவி இது. என் வாழ்க்கையில் என்றுமே மறக்க முடியாதது.

புலவரே புரவலரானார்!

செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மெய்கண்டான்

ஒன்பதாம் திருமுறை -8

புருடோத்தம நம்பி

பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்பதாம் திருமுறை

அந்தணர் குல மரபில் வைணவப் பெயர் கொண்டிருந்தாலும், சிவ வழிபாட்டில் நாட்டம் கொண்டு அவர் பாடிய திருப்பதிகப் பாடல்கள் ஒன்பதாம் திருமுறையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவரைப் பற்றிய வேறு தகவல் எதுவும் சரிவர கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இவர் எழுதிய பாண்டிய கோயில் வாரணி நறுமலர் என்ற பதிகத் தொகுப்பும் கோயில் வானவர்கள் வேண்ட என்ற பதிகத் தொகுப்பும் மட்டும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. “உம்பர் தொழுது ஏத்தும் கண்ணுதலான் தன்னை புருடோத்தமன் சொன்ன பண்ணுதலை பத்தும் பயிற்று ஆடி பாடினார். எண்ணுதலைப்பட்டு அங்கு இனிதாய் இருப்பாரே எனத் தான் பாடிய பாடல்கள் பஞ்சமும் பண்ணில் உள்ளதை கூத்தாடுவான் முன் ஆடிப் பாடியவை என குறித்துள்ளார். இறைவனைப் பல வடிவங்களில் வழிபட்ட நம் முன்னோர்களிடையே மாயோன் மேய காடுறை உலகம் என இறைவணக்கம் நெடுங்காலமாக இருந்தாலும் சிவ வழிபாடு மறுமலர்ச்சியாக வந்தபோது இத்திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்டன. 301 பாடல்கள் ஒன்பதாம் திருமுறையில் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என கணக்கிடப்பட்டு ஒன்று சேர்க்கப்பட்டன. காரைக்கால் அம்மையாரின் காலமும் திருமூலரின் காலமும் கி.பி.6 ஆம் நூற்றாண்டாகக் கருதப்பட்டு பதினோராம் திருமுறையும் பத்தாம் திருமுறையும் ஆக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் கி.பி பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டாக சொல்லப்படுவதால் ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை சுமார் 600 ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் பக்தி இலக்கியங்கள் பரவி இருந்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்களுக்கு பிறகு அறநூல்கள் தோன்றி அதன்பின் எழுந்த தமிழ் எழுச்சியின் விளைவாகப் பக்தி இலக்கியங்களும் பன்னிசைப் பாடல்களும் சைவ வழிபாடும் தமிழகத்தில் மிகுந்த விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஆழ்வார்கள் பாடிய வைணவ இலக்கியங்களும் 4000 திவ்ய பிரபந்தமும் தொகுக்கப்பட்டு பக்தி இயக்கம் முழுமை அடைந்து மக்களிடையே இயற்கை வழியாக முகிழ்த்த தெய்வ வணக்கம் அகிலமே வியக்கும் வகையில் கட்டப்பட்ட கோவில்களும் ஆலயங்களும் தமிழகத்தை உலக அளவில் தலைநிமிர்ந்து நிற்க வைத்துள்ளது. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் புத்த மதத்துடன் நம் தமிழ் மன்னர்கள் வாயிலாக இந்த சைவ வழிபாடு பரவி இருப்பது நம்மை பெருமிதம் கொள்ளச்

செய்கிறது. அந்தணர்களிலும் சைவ வழிபாட்டு வணக்கம் பெரும் ஆறுதலை ஏற்படுத்தி இருப்பது இன்றளவும் ஆய்வுக்குரியது. இறைவனிடம் முழு அன்பு செலுத்துதல், தன்னை முழுவதுமாக அவரிடம் அர்ப்பணித்தல், இரு வினையைப் போக்க முயலுதல், பிறப்பை அறுக்க முயலுதல், இறைவன் தன் உள்ளத்திலேயே உறைவதை உணர்த்தல். இவற்றால் அவளும் நீங்குதல் என்பவை இவர் பாடலில் காணப்படுகின்றன. இனிமையான பாடல்கள் ஆக பஞ்சம பண்ணில் மக்களிடையே பரவி இருப்பதை அறிய முடிகிறது. தில்லை அம்பலத்து எங்கள் செல்வன் ஞானக் கொழுந்தாகிய கூத்தன் அரும்புனல் அலமரும் சடையினான் என்றெல்லாம் இறைவனைப் பாடியுள்ளார். மெதுவாக என்பதற்கு பைய என்ற சொல்லை இவர் பயன்படுத்தியிருப்பதன் மூலம் பேச்சுத் தமிழின் பங்களிப்பு இலக்கியங்களில் இருந்துள்ளது எனத் தெரிகிறது. சங்கரா உன் பாயிறும் புலியதன் என்னுடைய பையன் மேல் எடுத்த பொற்பாதமும் உண்டு கண்டு எனப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலிலும் தன்னைப் பெண்ணாகப் பாவித்து இறைவனை வேண்டி என் இல்லம் வருவாரோ என ஏங்கும் பாவணையில் பாடப்பட்ட பாடல்கள் எதிர்பார்ப்புகளின் தாக்கத்தையும் மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவையாரை அடியொட்டியும் எழுதப்பட்டு இருப்பதை அறியலாம். வளர்பிறை கண்கள் மூன்றும் செங்கனி வாயும் என் சிந்தை அருந்தும் என் ஆருயிர்க்கு என் செய்தேனோ என ஆண்டாள் சொல்வனத்தில் அரணை காதலனாய் எண்ணி பாடியுள்ளார்.

“ஆவா இவர்தம் திருவடிக்கொண்டு அந்தகன் தன் மூவா உடல் அவிய கொண்டு வந்த முக்கண்ணர் தேவா மறைப்பயிலும் தில்லை சிற்றம்பலவர் கோவா இன வலைகள் கொள்வாரோ என்னைமே என அவர் இறைவனை ஏங்கிப் பாடியிருப்பது மனமுருக வைக்கும் பாடல் ஆகும். அந்தகனை தன் திருவடி கொண்டு கொன்றவன் என கூறுகையில் காலன் மூப்புடையாத இளையோனாக இருந்த போதும் போரிட்டு சாய்த்த வீரம் கொண்டவன் என எடுத்துரைக்கின்றார். இறைவன் முக்கண்ணன் என்ற கருத்திற்கும் அழுத்தம் தந்துள்ளார் தில்லை சிற்றம்பலத்தில் நடைபெறும் ஓசையில் பிறந்தவை வேதங்கள் என்ற நெடுங்காலச் செய்தியை எடுத்துரைத்து வலை அணிந்த என் கைகளை ஏற்றுக் கொள்வாரோ என வாஞ்சையுடன் வார்த்தை மாலையாக இப்பாடலில் பாடியுள்ளார் புருடோத்த நம்பி அவர்கள்.

வளரும். . . .

பெரும் பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார்

கனடா

98

தமிழில் இலண்டன் என்றெழுதுவது வேண்டும். "லண்டன்" என்றெழுதுவது தவறு – தமிழிலக்கணத்தின்படி.

இதேபோல Deutschland என்று தன்னாட்டை அழைக்கும் நாட்டை ஆங்கிலேயர் Germany என்கின்றார்கள். இதனைப் பிரான்சியர் Allemagne என்கின்றார்கள், சுவிட்சர்லாந்து மொழியில் Tyskland என்கின்றார்கள். பின்லாந்தியத்தில் Saksa என்கின்றார்கள். இப்படியாக 30–40 நாடுகளில் ஒவ்வொரு நாட்டினரும் ஒவ்வொரு விதமாக அழைக்கின்றனர். நாம் தமிழில் இடாய்ச்சுலாந்து அவர்களின் மொழியை ஒட்டி ஆனால் டகரத்தில் தொடங்கலாகாது என்பதால் இ எனச் சேர்த்து ஒலிக்கின்றோம். ஆங்கிலேயரைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்றாலும் செருமனி என்று சொல்லலாம். அந்நாட்டின் மொழியில் ஜ என்னும் ஒலியே கிடையாது அவர்களின் நாட்டை ஜெர்மனி என்பது அறவே தேவையற்றது. இடாய்ச்சு மொழி அறிந்த தமிழர்களே தங்களின் சாய்வு காரணமாகவோ பிற காரணங்களுக்காகவோ ஜெர்மனி என்கின்றார்கள். இடாய்ச்சுலாந்து எனச்சொல்லி அந்நாட்டினர் சிலர் மகிழ்வதைக் கண்டிருக்கின்றேன். இடாய்ச்சுலாந்தின் பெயரைப் பல்வேறு நாட்டினர் பல்வேறு வகையில் அழைக்கின்றனர்.

இதுபோல நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான மொழிக்கு மொழி மாறுபடும் இடங்களைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால்:

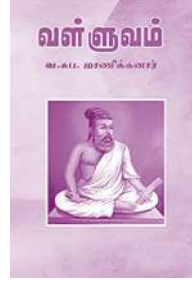
- 1) தமிழில் மெய்யெழுத்தில் தொடங்கி எழுதலாகாது
- 2) தமிழில் வல்லின மெய்யெழுத்தில் ஒரு சொல் முடியலாகாது.

- 3) மேலுள்ளவற்றை உள்ளடக்கிய இலக்கணம்: தமிழில் முதலெழுத்து, கடைசி எழுத்து, இடையே வரும் எழுத்துக்கூட்டல்கள் ஆகியவற்றை அறிந்து பயன்படுத்தவேண்டும்
- 4) தமிழெழுத்துகளில் எழுத்துத் தலை வேண்டும், இவை கூடிய மட்டிலும் தமிழிலக்கண விதிகளைப் பின்பற்றுவதல் வேண்டும் (இவை அறிவார்ந்தவை, நுணுக்கம் மிக்கவை என்பது போற்றி அறிய வேண்டுவது).
- 5) தனி மாந்தப் பெயர்களையும், ஊர்ப்பெயர்களையும் வணிகப் பெயர்களையும் சிறப்புப்பெயர்களையும் தமிழின் இலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட எழுத்துத் தலை வேண்டும். தேவை எனக் கருதினால் மொழிபெயர்த்தும் எழுதலாம், ஆனால் இது கூடிய மட்டிலும் தவிர்க்கவேண்டியது. அப்படிப் பெயர்த்தால் தமிழில் குற்றமென்று கொள்ளத்தேவையில்லை. அதற்காக எல்லா வணிகப்பெயர்களையுமோ பிற பெயர்களையுமோ மொழிபெயர்க்கக் கிளம்பிவிடலாலாது.
- 6) உலகளாவிய அலகுகள் (கிலோமீட்டர், நானோமீட்டர், ஆம்பியர்), தனிமங்களின் பெயர்கள் முதலான பல வகையான சொற்களை மொழிபெயர்க்காமல், ஏற்புடைய முறைமை பேணி தமிழின் இயல்புக்கு ஏற்ப வழங்கல் வேண்டும்.
- 7) 79 கிரந்த எழுத்துகளையும், 26 முதல் 52 வரையிலான இலத்தீன் எழுத்துகளையும் விலக்கி எழுத்துதலை நல்ல முறை. சிறப்பு நூல்களிலும் கணிதம் போன்ற துறைசார்ந்த நூல்களிலும் இவற்றுக்கு வேண்டியவாறு விலக்குகள் கொள்ளலாம், ஆனால் கலைச்சொற்களில் இவற்றைக் கலக்காமல் உருவாக்குவது முக்கியம்.

முதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார்

நோக்கு' எனப்படும் நெஞ்சகாண் முறையை முதற்கண் வழக்குலகிற பார்ப்போம். ஒரு வணிகன் சேலை யொன்றிற்கு ரூபாய் பதினைந்தென விலை பகர்கிறான். அவன் விலையைக் குறைக்க முடியாது என அழுத்திக் கூறும் நிலைகொண்டே மிகக் குறைந்த விலைக்குத் தருவான் என்று நாம் கண்டு கொள்கிறோம். இவ்வளவு உயர்த்திச் சொன்னாற்றான் மக்கள் அரைவிலை யளவுக் கேளும் வந்து நிற்பர் என்ற அவன் உள்ளக்கிடை புலனாகின்றது. ஒரு சிறு பையன் மணிப்பொறியொன்று கொண்டு வந்து, "நீர் தரும் விலையைத் தருக" என்று விரைகிறான். நாம் கேளாமுன்னே "என் அப்பன் மணிப்பொறியிது: அவர் இறந்து விட்டார்; நோய் வாய்ப்பட்டுக் கிடக்கும் தாய் மருந்துச் செலவிற்கென விற்று வர என்னை விடுத்தாள்" என்று மன்றாடிக் கழறினாலும், குறைந்த விலை கண்டு மயங்கி உயர்ந்த விலை மணிப்பொறியை நன்மக்கள் வாங்கத் துணியார். அச்சிறான் சொல்லைப் பொருளாகக் கொள்ளார். சொல் வழியாக அவன் களவு நெஞ்சைக் காண்ப. உங்களைப் பார்க்க வந்தேன்" என்று ஒருவன் சொன்னால், "என்னைப் பார்த்தாயிற்றே போ" எனச் சொல்வார் உளரோ? "நான் செத்தாபோனேன் பார்க்க வருவதற்கு?" எனக் கேட்பார் உளரோ? "வந்த காரியம் என்னப்பா" என்றுதான் இயல்பாகக் கேட்ப; பொருளஞ்சல்வழிப் பணம் போக்கினால், விடுசெலவு வருமே என்று கருதிக் கடிதத்துள் பொதிந்து ரூபாய் பத்து அனுப்புகிறான் ஒருவன். உரியானைத் தெருவில் நாலுபேர் சூழக் கண்டபோது 'என் முடங்கல் வந்திருக்குமே' என்று வினவுகிறான். அதன் குறிப்பென்ன? ரூபாய் பத்து வந்ததா? என்பது, காணீர்! முடங்கலை இன்னாரிடம் கொடுத்துவிட்டேன் என்று மற்றவன் விடையிறுக் கிறான். பணத்தை நீ எழுதியானிடம் சேர்ப்பித்துவிட்டேன் என்பதன்றோ குறிப்பு. இவ்வாறு முழுக்க முழுக்க நாள்வழக்கில் சொற்களை மொழியை – சொற்பொருள் காட்டற்கின்றி, நெஞ்சம் காட்டும் ஒரு குறிப்புக் கருவியாகவே மக்கள் பயன்கொள்ப, பலட விளம்புவானேன்? வந்த விருந்தினரை 'வாருங்கள்' என நாம் அழைப்பதும், 'வருகின்றோம்' என அவர் சொல்லிச் செல்வது மெல்லாம், பண்பு காட்டும் கிளவிகள் அல்லவா? இணைய

சொற்களுக்கு நெஞ்சப் பொருள் அல்லது நோக்குப் பொருள் தவிர்ச் சொற்பொருள் அப்பொழுது உண்டா? நாள் வழக்கிற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாவது அரசியல், ஒரு நாட்டு அரசுத் தலைவன் விடுத்த அறிக்கையைப் பிற நாட்டுத் தலைவர்கள் கூர்ந்து நோக்குப. அறிக்கைச் சொற்களின் வாயிலாய் அதனை விடுத்தான் நெஞ்சங்காண முயல்ய. "போரை நிறுத்தி, அமைதி செய்து கொள்வோம்" என்ற அறிக்கை காணின், எதிர் நாட்டுத் தலைவன் என்ன கருதுகிறான்? அமைதிக் காலத்துப் படையாற் றலைப் பன் மடங்கு பெருக்கிக் கொள்வான் இட்ட சூழ்ச்சி என உட்பொருள் காண்கிறான். "எங் கொள்கை உலக வமைதியே" என்னுமோர் புறத்துரை கண்டால் உள்ளே படைமிகுத்து உலகினை ஏய்ப்பான் செய்த வெளியீடு என்று கருத்துரை பகர்ப. 'ஞாலத் தமைதி நாட்டவே நில நீர் வானப் படைகளைத் திரட்டுகிறோம்" என்ற புறத்தீடு காண்பவர், நினைவன் யா? அச்சுறுத்திப் பிறரை அடிமை செய் நோக்கம் எனப் புகுந்து உள்ளங் கண்டாற்போல் நெஞ்சப் பொருளை விரிப்ப. 'எம் நாட்டினைத் தாக்காவாறு காப்பான். முன்னறிவொடு எம் எல்லைக்குள் படை வைத்துள் ளோம் என்றால், நம்பிக்கை பிறக்கிறதா? இல்லை, இல்லை. படைமுனை காட்டி இணைக்கப்பார்ப்பார் என்று பறை சாற்றுப. இந்நிகரனவாய் அரசியலுலகில் நாம் காணும் செய்திகள் எண் கடந்தன.

அரசியல் தலைவர்கள் இகல் நோக்கத்தானும் பகல் நோக்கத் தானும், மக்கள் நலங் கொளாது. பொய் மானம் பற்றி, வேண்டாது கிளறிப் பார்க்கும் அளவிறந்த ஆகா மதியானும், அறிக்கை விடுத்தவர்தம் உண்மை நெஞ்சம் காணப் பல்காலும் பிழைத்து விடுகின்றனர் என்றாலும், அறிக்கைச் சொற்கிடை முறைப்படி அறிக்கையாளன் நெஞ்சம் காணவேண்டும் இன்றியமையாமையை யாரும் உடன் படுவர். அறிக்கைச் சொற்பொருளே பொருளெனத் துணியார். இதுகாறும் நோக்கு என்னும் அரியவற்றுள் அரிய கருவியை வழக்குச் செயல்களில் வைத்து அறிந்தோம். இனி இலக்கிய உலகில் ஓர் எடுத்துக்காட்டுத் தந்து நிறுத்துவேன்.

வளரும் . . . . .

செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து.

நடுவு நிலைமை அதிகாரத்தில் வரும் நற்குறள்! திருத்தமான
செழுமையான நெஞ்சம் உடையவனின் செல்வம் மற்றும்
செயல்பாடுகள் எந்த நிலையிலும் சிதைந்து விடாமல், அவனது
சந்ததிக்கும் பாதுகாப்பு தருவதாக அமையும் என்பதாகக்
கூறுகிறது. நடுநிலையோடு நேர்வழியில் ஈட்டிய செல்வம் மற்றும்
பெற்ற பெருமைகள் மட்டுமே நீடித்து நிலைக்கும்! பிற வரவுகள்
ஒருவர் மரித்ததுமே அவரோடு சேர்ந்து மறைந்துவிடும்.
நடுநிலை இல்லாமல் சார்பு செய்து வாழ்பவன் தனது
உடைமைகளையே இழந்து தவிப்பான் என்பது உறுதி. அதுவே
இறுதி. வள்ளுவர் வாய்மொழி வழி தமிழன்னை எனக்குரைத்த
பாடம் இது. உலகில் வாழும் எல்லோருக்கும் பொது!
எவருக்கும் சார்பு இன்றி அறவழியில் செல்லும் வாழ்வு மட்டுமே
நீடுபுகழ் தரும் என்று உணர்த்துவது. என்னைச் செதுக்கிய
செந்தமிழ் உளிகளில் இதுவும் ஒன்று. தொடர்ந்து செல்கிறேன்
அந்த அறத்தின்படி நின்று! தமிழன்னைக்கு என் பாமாலை
தொடரும்!

அகவல்

வடிவில் சிறந்த வண்டமிழ் அன்னை
மடியில் கொடுத்தாள் மாண்புடை இடமே
இளமை முதலே என்னையும் ஏந்தி
வளமை கொடுத்தாள் வழங்கினள் நன்மை
ஐவகை நிலத்தின் அருமைப் பிரிவுகள்

தொய்வதே இன்றித் துலக்கமாய்க் கற்றதும்
முல்லை மருதம் நெய்தல் குறிஞ்சி
பொல்லாப் பாலை புரிந்தே கற்றதும்
இன்றும் நெஞ்சில் இருந்தத னாலே

பொன்றா நிறைவுடன் பொலியக் கண்டேன்
காலம் தன்னைக் கருத்தாய்ப் பகுத்ததும்
சாலச் சிறப்பே தமிழர் அதில்சிறு
பொழுதுகள் ஆறு புகுத்தினர் முதலில்

பழுதற வகுத்தனர் பழகினர் வாழ்வில்
மாலை யாமம் மருகும் விடியல்
காலை நண்பகல் கடப்பின் ஏற்பாடு
கண்டார் சங்க காலப் புனைவு

கொண்டார் நல்ல கொள்கை இனிய
தமிழால் அடைந்த தகைமை
இமிழ்கடல் போலும் எழில்மிகு வாழ்வே!

43

வெண்பா

வாழ்வே சுமையாய் வருத்திடும் வேளையில்
தாழ்வே நெருங்காமல் தாங்கியவள்—ஆழ்ந்துபல
கற்றிட வைத்தெந்தன் கண்ணொளி கூட்டியே
பெற்றிட வைத்தாள்நற் பெயர்.

கலித்துறை

பெயரும் புகழும் பிழையே இலாது

பெறுவதற்கே

அயரும் பொழுதில் அணைத்தே உணர்ச்சி

அளித்தவளே

துயரும் இழிவும் தொடாது விளங்கத்

துணையவளே !

உயரும் வழிகள் உணர்த்தித் துலங்க

உதவினளே !

விருத்தம்

உதவி செய்தும் உடன்தான் இருந்தும்

உவக்கும் நற்சொல் உதிர்த்தவளே

பதவி தந்தும் பலன்கள் கொடுத்தும்

பணிவும் உரைத்தாள் பரிவுடனே

அதனில் நெகிழ்ந்தேன் அவள்தாள் பணிந்தேன்

அறமும் போற்றி அருங்காலை

முதலில் அன்னை முகமே தொழுது

முயல்வேன் எதையும் முறையுடனே !

புலவர் தி.வே. விஜயலட்சுமி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

பதிற்றுப்பத்துப் பதிகங்களின் சீர்மை !

27

ஆறாம் பத்து!

அரசனின் ஈகைத்திறன்!

ஆடு கோட்பட்டுச் சேரலாதனைப் பற்றிப் பாடிய பதிகங்கள், இவருக்கு வானவரம்பன் என்ற பெயரும் உண்டு பாடிய புலவர் காக்கைப்பாடினி நச் செள்ளையார் என்ற பெண்பாறு புலவர் சாதாரணமாகப் புலவர்கள் தங்கள் பாடல்களை அரசவைக்குக் கொண்டு சென்று அரசனிடம் அளித்துப் பரிசில்கள் வேண்டுவர். ஆனால் வானவரம்பன் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல இரவலர்கள் தாமாக வராவிட்டாலும், அவர்களைத் தேடிச் சென்று, தேரில் ஏற்றுக் கொண்டு வந்து இன்சுவை உணவை அவர்களுக்கு அளிப்பானாம். உள்ளன்பு நிறைந்த சொற்களைப் பேசி மகிழ்விப்பானாம்.

'வாரார் ஆயினும் இரவலர் வேண்டித்

தேரில் தந்து அவர்க்கு ஆர்பதன் நல்கும்

நகைசால் வாய்மொழி இசைசால் தோன்றல் (பா 55) என்று

புலவர் பாடுகிறார்.

ஏழாம்பத்தின் சிறப்பு!

சேரலாதன் அந்துவஞ்சேரல் நுட்பமான கேள்வி ஞானம் உடையவன் அவன் மகனே செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் பகைவர்களைத் தோற்றோடும்படிச் செய்து பல வேள்விகளை இயற்றினான் புலவர்க்கும் வறியோர்க்கும் பொருள் கொடுத்து உதவுதலால் வரும் செலவு குறித்து வருந்த மாட்டான் தொடர்ந்து உதவுதலால் உண்டாகும் புகழை எண்ணி மகிழவும் மாட்டான் பொருளீந்த பிறகு ஏன் கொடுத்தோம் என்று வருந்தான். இரவலர் பலமுறை தம்மிடம் வரினும் வரையாது பொருள் வழங்கும் வள்ளன்மையுடையவன் இக்கருத்தை கபிலர் பெருமான் நயம்படத் தம் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

"ஈந்தது இரங்கான், ஈத்தொறு மகிழான்;

ஈத்தொறும் மாவள்ளியன் (பாடல் 71)

(வள்ளியன் – வள்ளல்) இச்செய்தி வாழியாதனின் கொடைத் திறன் பற்றிச் சிறப்பிக்கின்றது. குட்டுவனின் அறிவாற்றல்! பல யானைச் செல்லெழு குட்டுவன் என்ற மன்னனும், நாடு வறட்சியால் வாடிய போதும்; தன்னை நாடிவரும் பாணர், கூத்தர் முதலியோர்க்கு அவர்கள் உள்ளம் மகிழ, பசி நீக்கி அணிகலன்கள் அளித்துச் சிறப்பிப்பான என்கிறார் பாலைக் கௌதமனார் என்ற புலவர் நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் என்ற ஐந்தையும் அளந்து முடிவு கண்டாலும் குட்டுவனின் அறிவாற்றலையும் செல்வச் செழிப்பையும் அறிய முடியாது என்கிறார் புலவர் பின்வரும் பாடலடிகள் பார்ப்போம்

"நீர், நிலம், தீ, வளி வீசும் போடைந்தும்

அளந்து கடையறியினும் அளப்பருங்

வளம் வீங்கு பெருக்கம் இனிது" (பாடல் 24)

நிறைவு

எட்டுச் சேர மன்னர்களின் வரலாற்றை விரிவாக 80 பாடல்களால் எடுத்துரைக்கும் பதிற்றுப்பத்து சேரர்களின் வலிமையை முழுமையாக எடுத்துரைப்பதால் இரும்புக் கடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூலின் முதற்பத்தும், இறுதிப் பத்தும் கிடைக்கவில்லை என்பதை அறிய வேண்டும் பண்டைத் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றை எழுதப் புகுபவருக்கு எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்து பெரிய சரித்திரம் புதையலாக விளங்குகிறது.

பதிப்பு வரலாறு

சுவடுகளில் எழுதப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த இந்நூல் பிற்காலத்தில் அழிந்து போகும் நிலையை எய்திய போது பல சுவடுகளைச் சோதித்துத் தற்காலத் தமிழரும் பயன் பெறும் வகையில், டாக்டர் உவே சாமிநாதையர் அவர்கள் 1904 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

வளரும் . . . .

மருத்துவமாமணி தாரா நடராசன்

LIVE OLD

INDIVIDUAL AND SOCIETAL STRATEGIES TO PREVENT ELDER ABUSE

The elderly should take meticulous care of their health and welfare and should be determined not to allow any other concern to demoralize or deteriorate their standards of self-care. It is necessary for them to make a Will and designate a Power of Attorney and specify their health care preferences well in advance.

The elders should avoid living with those who have a history of psychiatric illness or substance abuse. The seniors also should think twice if someone comes forward to take care of them in return for a transfer of their assets.

They should develop the courage to withdraw from the care of a person at any sign of neglect or verbal harassment for that might be the first indication of physical abuse.

The older adults should also remain involved in community and social activities as this will help them to retain their dignity, self-respect and rights and would unconsciously guard them from any kind of abuse. It is imperative for the old people to maintain contact with their friends even if they move places.

They can also develop a "buddy system" with a few friends for daily walks. The elders also should refrain from frequently changing their health and other service professionals like the hair dresser or launderer, for all these people indirectly safeguard them as they can perceive and discern if anything goes amiss.

All the above stated Do's and Don'ts have to reach the old people. This is possible only by educating them of the various forms of maltreatment that they may probably encounter at one stage or another in their lives.

Abuse in any form disables the older adults. Their health declines and makes them feel powerless and it is only through the process of their empowerment that elder abuse could be curtailed. In fact, at this juncture the society can play a crucial role. The Media can be used in advertising prevention strategies that the older adults can adopt to curb elder abuse. The Social Welfare organizations can organize workshops on strategies to tackle elder abuse periodically. A free Newsletter could be sent for those who are above 60 exploring the different forms of elder abuse and the strategies to avoid them. Just like the child helpline,

the women's helpline an elder helpline also should be started to help the elders at crucial times.

All community groups can be motivated to be involved in this issue. The religious sector could be influenced to render support services to the old people to deal with their loneliness and family problems. This will help the elders to talk to one another and to the religious authorities about some of their concerns.

Primary schools can invite the older adults who had studied in their schools to participate in the classroom activities on one specific day. This may give an opportunity for the children to observe, share and understand the achievements and experiences of the elderly and in all probability may enable them to value the wisdom of the old. These kind of early interactions may help in preventing their later discrimination or abuse. In fact just like Mother's day and Father's day the society can also celebrate Grand parent's day and thus inculcate a sense of respect for the elders.

According to certain theorists, elder abuse manifests due to some personal problem of the abuser like drug addiction or mental disorders or due to the violent behavioural quality of some families or as a result of the caregiver's stress. These perceptions make one to infer that the root cause of elder abuse is multifaceted. It is by enhancing a healthy lifestyle, instilling a sense of respect for the fellow beings and improving the socio-economic conditions of the individuals that a long-term solution could be attained. This again reinforces the dire need of multi-disciplinary efforts to curb elder abuse. With the world ageing, it becomes imperative for both the individuals and the society to work in partnership in planning and implementing strategies to prevent the elderly from becoming potential targets of abuse.

Let us appeal to the youngsters that today is youth and tomorrow is old, so let us not ignore the older generation and remember we are through our parents and let us reciprocate warmth and happiness to our parents by talking in kind words and sharing their joys and smiling with their faces. We should be proud to be old.

Hail youth!

Cheers old!

Old is gold and youth is exciting .

Bridging of Sethu, the killing of Ravana, the nose-cut of Surpanaka, the killing of Vali, the bending of the bow, the departure of Rama to the forest, taking food with Hanuman, the destruction of Tataka, kara, Kabanda, Virrada and Mali. Mention has also been made about Vibishana and Guha .

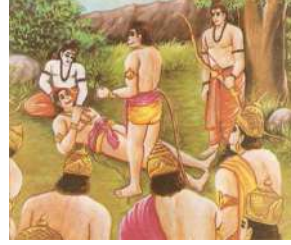
Poigai Alvar's Mudal Tiruvandati mentions the separation of Sita, the shooting of the stag, shooting through the maramaram trees and the destruction of Lanka and Ravana.

Nammalvar has sung of the destruction of Lanka and Rakshasas in his Tiruvirattam and shooting through the maramaram trees and cutting of Surpanaka's nose in his Peria Tiruvantati.

His Tiruvantati deals with the destruction of Ravana , shooting through Maramara trees, the cutting of Surpanaka's nose, destruction of Lanka, the fire in Lanka, Rama as the son of Dasarata, killing of Mali, and the crowning of Vibishana .

Nammalvar's hymns are numbered more than one thousand and Tirumankai's Mannan's can be numbered equally so .These two Alvars have sung , therefore , extensively the various incidents in Rama's life .

In this context it will be interesting to note that Kulasekara Alvar has given the story of Rama in a nutshell in his famous Ten of Tillai Citrakuta in Perumal Tirumoli. The story in brief as told by him is given below .

Rama was born in Ayodhya which was surrounded by beautiful high walls. He was the beacon-light of the long lion of the Sun - God. He was a great hero who was born there to save the heavenly beings. He killed Tataka, who pounced on him by sending an arrow. He then protected Visamitra's yaga .He bent the bow to marry the beautiful , black long - eyed Sita .

He had to go to the forest , because of the word given to Kaikeyi relinquishing the crown. He crossed the Ganges with the help of Guha. He reached the forest where Bharata met and got the sacred sandals and the crown from Rama. He killed Virada and cut the nose of Rakshasi .Also killed Karan and Dhushanan. He killed also the stag. He had to separate from Vaidehi and in his search met Jataya and sent him to Vaikunta .

He met Sugriva and was befriended by him. He killed Vali. He found Ravana's adventure through Maruti. He subdued the pride of the sea and bridged it. He reached Lanka, killed Ravana, crowned his brother, and set Sita free . Then with Sita he returned to Ayodhya and got the crown .

He heard his own story through the children born to Sita .He killed Sampukha and saved the life of the Sacred Brahmin .He received a jewel from the devotee and killed Ravana by his brother ; he sent Lakshmana to heaven first and followed him next .

To Continue...

22.02.2023 புதன்கிழமை அன்று மலர்ந்த உலகத்தமிழ் 168 –ஆவது மின்னியல் சிறப்பாக மலர்ந்திருந்தது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

புதன்கிழமை தோறும் நம்மை மகிழ்விக்க வரும் உலகத் தமிழ் மின்னிதழ் தொடர்ந்து படிக்கையில் பல்வேறு செய்திகளையும் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையன்று.

கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதழும்நல்ல வடிவமைப்போடு அமைந்திருப்பது நம்மை படிப்பதற்கு தூண்டுதலாய் இருக்கிறது.இதழ் வடிவமைப்புப் பணியில் ஈடுபடும் தகையாளரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

இந்த வார இதழில் நாம் தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூரின் செயல்பாடுகள், நடைபெற்றுவரும் திட்டங்கள் பற்றி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பகுதியில் காண முடிகிறது. தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்பாடுகள் எல்லாம் சிறப்புக்குரியதாக இருப்பதை பார்த்து நாம் பெருமைப்படுகிறோம்.

நடைபெற்று வரும் திட்டங்களும் நம்மை மகிழ்ச்சி படுத்துவதாகவே இருக்கிறது. தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள நூலகம் பற்றி நன்றாக தெரிந்து கொண்டோம் . 189454 நூல்கள் அங்குள்ள நூலகத்தில் இருப்பதாக செய்தி அறிந்து பூரிப்படைகிறேன். மாணவர்களும்,

படைப்பாளிகளும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் இந்த நூல்களை பயின்று பலன் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்பானதோர் நூலகம் அமைந்திருப்பது

பாராட்டுக்குரியது.

நடைபெற்று வரும் திட்டங்களில் கடந்த ஆண்டில் தியாகச் செம்மல் வ. உ. சிதம்பரனார் புகழுக்காக இணைய வழியிலான கருத்தரங்கம் நடத்துவதற்கு ரூபாய் 2,00,000 நிதி நல்கிய தமிழ்நாடு அரசை நாம் பாராட்டி மகிழ்கிறோம்.

தொடர்ந்து தமிழ் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் பணிகளால் தடம் பதிக்க வேண்டும் என்கின்ற நமது விருப்பத்தையும் இதன் மூலமாக பதிவு செய்ய கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம் .

நூலேணி,தமிழ்மொழிச்சி ஆகிய பகுதிகள் வழக்கம் போலவே சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது மகாகவி பாரதியின் வரிகளையும், பாவேந்தரின் வரிகளையும் வாரம் தோறும் நாம் வாசித்திட இந்த தமிழ்மொழிச்சி பகுதி பேருதவி செய்கிறது. வரிகளை தேர்ந்தெடுத்து பதிவு செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

துருக்கியையும் சிரியாவையும் நொறுக்கிய புவிபதிர்வுகள் என்ற தலைப்பில் ஆசிரியம் பகுதியில் படித்தோம்.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

"இயற்கை அதன் வலிமையை காட்டத் தொடங்கினால் அதை எதிர்கொள்ள யாராலும் இயலாது என்பது நாம் அறிந்த ஒன்றுதான். ஆயினும் வளர்ந்திருக்கும் நவீன தொழில்நுட்பங்களால் நடக்க இருக்கும் சில அதிர்வுகளை ஏன் கணிக்க முடியவில்லை என்ற கேள்வி நமக்குள் தொடர்ந்து கேட்டுக் எழுந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது .அந்தக் கேள்விக்கு விஞ்ஞானம் மட்டுமல்ல காலமும் சேர்ந்து தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். அப்படி ஒரு பதிலை காலமும் விஞ்ஞானமும் தரட்டும் .

மலேசியா ஈப்போ முத்தமிழ்ப் பாவலர் மன்றமும், வெற்றித் தமிழர் பேரவையும் இணைந்து நடத்த இருக்கும் இரண்டாம் உலகத் தமிழிசை மாநாடு சிறப்புறும் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த மாநாடு சிறக்க வேண்டும் என்பது நமது ஆசை.

அடுத்ததாக தேன் துளி பகுதியை பார்த்தால், முதல் பகுதியில் குண்டலகேசி என்ற பெயர் வந்ததற்கான காரணத்தை ஆசிரியர் சொல்லி இருப்பது நகைச்சுவையாக இருந்தாலும் அதுதான் உண்மை எனப்படுகிறது. நமக்கு .

தலைமுடி வளைந்து சுருண்டு குண்டலம் போல் இருந்ததால் குண்டலகேசி ஆயிற்று என்று பதிவு செய்திருப்பது சிறப்பு தான்.

தேன் துளி இரண்டில் அண்ணல் காந்தி, மூதறிஞர் ராஜாஜி, அண்ணா போன்றோர் எல்லாம் தொடர்ந்து கடிதம் எழுதி வந்த செய்தியை பார்த்தோம். அவர்களைத் தொடர்ந்து முத்தமிழ் அறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் நாள்தோறும் முரசொலியில் எழுதி வந்ததை நாம்

இங்கே நினைவு கூற வேண்டும். கலைஞரின் கடிதங்கள் அரசியலில் அவர்களது தம்பிமார்களுக்கு மிகுந்த எழுச்சியை தந்தது என்பது காலம் அறிந்த உண்மைதான்.

இன்னும் இந்த வார இதழில் சேர மன்னர் வரலாறு உட்பட கட்டுரைகள் எல்லாம் சிறப்பாகவே இருந்தது.

உதிரிகளாக இருந்த பாடல்களை திரட்டி, திரட்டு என்ற பெயரில் அல்லது தொகுப்பு என்ற பெயரில் சாமிநாதையர் போன்றோர் தந்ததும், பெயரறியாபடாதோரின் படைப்புகளை இணைத்து சேக்ஸ்பியர் தனது படைப்புகளாக தந்ததும் உண்மையானாலும், அப்படி தராவிடில் படைப்புகளை நாம் பெற்றிருக்க முடியதல்லவா? இன்றைய இலக்கியங்களில் கூட நாம் பார்க்கக் கூடியதுதான்.

தனித்தமிழ் மாட்சி, அகநானூறு— ஆங்கிலம் , முனைவர் வி. அன்பு மணியின் குறுங்காவியம் என சொல்லிக்கொண்டே செல்லலாம்.

அத்தனையும் அருமையே.

இதழின் நிறைவுப் பகுதிகளுக்குச் செல்வோம்...

அறிவரசன் மொழியாக்கத் துணை அகராதி, இருமொழித் தோரணம் என இரண்டும் சிறப்புதான்.

தமிழறிஞர் ஓளவை நடனாசனாரின் புகழ் வணக்கப் பகுதி நம்மை நெகிழ்ச் செய்கிறது.

கவிஞர் பேரா, திருநெல்வேலி.

மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி' (குறுங்காவியம்) - மொழிபெயர்ப்பு !

முனைவர் வி.அன்புமணி

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,
இந்தி மற்றும் இதர மொழிகள் துறை,
கொங்கு கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

பகுதி 47

99

மைதிலி சரண் குப்தரின் பஞ்சவடி
(குறுங்காவியம்)

93

மணமாலை ஏந்தி வந்தவளிடம்
யார் நீ என முற்றிலும்
வறண்ட வினாவை எழுப்பினன்
உந்தன் இளையோன்.
தனது பரிவுசார் விசாரணை
போல் வேண்டுவது யாதென
என கேட்டிலன் அவன்.
சகோதரர்கள் இருவரும்
தீரர்களோ இல்லையோ
என்றும் பெரியோர் பெரியோர்தான்!
சிறியோர் சிறியோர்தான்!
மெய்ப்பித்து விட்டாய் நீ !

94

மூவர் தமது சிரிப்பு
எனை எள்ளி நகையாடலாம்.
ஆயினும் சுய அனுபவம்,
சுயசிந்தனை மீது அலாதி
நம்பிக்கை கொண்டவள் நான்.
அதன் பேரில் அறிவிக்கிறேன்.
பெரியவன் உன்னிடம்
பெருந்தன்மை நிறைந்துள்ளது.
திடத்தன்மையும் காண்கிறேன்.
மென்மையையும் உணர்கிறேன்.
இவரிடம் கடினகுணம்
நிரம்பி வழிகிறது.

வளரும்.....

Sir Reginald Creddock the Home Minister in the Governor – General’s Council of British India visited Andamans to take stock of the situation prevailing in the Cellular Jail in October, 1913. The first batch of the prisoners were sent back to Calcutta in May, 1914. The repatriation of the prisoners in the Cellular Jail was almost complete in September, 1914. This development was a turning point.

local innocent people was stopped as he took up this matter to the notice of Japanese Premier Gen. Tojo. On 7th October, 1945 the islands were reoccupied by the British and the penal settlement was closed in 1945.

Today the Cellular Jail, Kala Pani, Bastille Jail of India now stands as National Memorial. Andaman sea, the blue sky and the breeze are the only existing witnesses for the happenings at the

Cellular Jail over the years.

The world political situation changed due to the outbreak of the First World War. At the end of the First World War the British Government appointed the Indian Jails committee with Sir Alexander Cardew as chairman. The committee recommended to abolish the penal settlement in Andamans.

As my visit to Cellular Jail was over, I proceeded to the Corbyn’s Cove Beach at Port Blair which was near to the Nethaji Subash Chandra Bose Flag Point. By 6 p.m. itself the entire beach area looked dark as if it was 8 p.m. However there was reasonable crowd of people and the beach was full of lights.

On 6th November, 1943 the Japanese Premier General Tojo declared that Japan had decided to spare Andaman and Nicobar islands to the Provisional Government of Azad Hind. On this historical occasion Nethaji Subash Chandra Bose arrived at the first liberated territory of India and hoisted the Indian tricolour flag on 30th December, 1943 at the Gymkana Grounds at Port Blair. During his stay at Port Blair Nethaji visited the historic Cellular Jail which was widely known for the sufferings and sacrifices of the freedom fighters and revolutionaries of India.

Tourists were enjoying the dashing waves of the Andaman Sea to the shore. The sights of the beach shore was interesting and beautiful. Children were happily building sand castles and was collecting shells on the beach. People were enjoying the sea breeze.

During the period of occupation of the islands by the Japanese army the local people were tortured and killed. The Japanese alleged that the local people indulged in spying for the British authorities. But for the efforts taken by Nethaji further killing of about 600

I could see number of coconut trees grown up nearby the seashore of the Corbyn’s Cove Beach. Generally tourists from U.K, U.S.A, Australia, Germany and Israel continue to visit Andaman and Nicobar islands. It is understood that the tourists mostly visit these islands for the existing excellent climate and natural surroundings and they rightly call it as Nature’s Paradise on the earth.

To Continue ...

“சர் சி.பி. ராமசாமி ஐயர்”

(மூலக்கட்டுரை டாக்டர் சி.கே. என். நாயர் எழுத்து தமிழாக்கம் செங்கோட்டை ஜனார்த்தனன்)

சில நாட்களுக்குப் பின் தாமஸ் குக் கம்பெனியிடமிருந்து வேறொரு கடிதம் வந்தது. அதில் பசுபிக் பெருங்கடலில் ஜப்பான் போட்டிருந்த தண்ணி வடிகண்ணிவெடிகளை எல்லாம் அகற்றுவது வரை சிவிலியன்களை ஏற்றி சொல்லும் கப்பல்களுக்கு அமெரிக்கா தடை விதித்துள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. சர் சி பி என் விசுவரூபம் வீட்டில் இருந்து பணத்தை வரவழைத்து செலவழிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இது என்னை மிகவும் பாதித்தது. நான் இது பற்றி டாக்டர் முகிலுக்கு எழுதிய கடிதங்களுக்கு பதிலே இல்லை. பிற்காலத்தில் ஒரு முறை இதைப் பற்றி முற்றிலும் கேட்டபோது அந்த கடிதங்கள் அனைத்தையும் அப்பொழுது அனுப்பி விட்டதாக அவர் கூறினார்.

1945 நவம்பர் முதல் 1946 மே மாதம் வரை சுமார் 7 மாதங்கள் திருவதாங்கூர் சர்க்காரின் குட்டி தேவதைகள் என்னை படாதபாடு படுத்திவிட்டனர். மே மாதம் 15 ஆம் தேதி

அன்று இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் அளிப்பது பற்றி விவாதிப்பதற்காக வந்த பிரிட்டிஷ்

கேபினட் மிஷினின் விவாதங்களில் பங்கெடுக்க சர்சிவி பெங்களூருக்கு வந்துள்ள விபரத்தை பத்திரிக்கை வாயிலாக அறிந்தேன். உடனே அவரைக் காண அலகாபாத்தில் இருந்து புது டெல்லிக்கு புறப்பட்டேன்.

மே 17ஆம் தேதி சர் சிபி தங்கியிருந்த இம்பீரியல் ஹோட்டலுக்கு சென்றேன். சிதம்பரத்தை சந்தித்தேன். சர் சிபி அவர்கள் கேபினட் மீட்டிங்கில் பங்கு கொள்வதற்கு தேவையான விபரங்களை சேகரிப்பதில் மூலமாக ஈடுபட்டுள்ளார். யாருடனும் பேசுகின்ற நிலையில் அவர் இப்பொழுது இல்லை. அவரை இப்போது பார்ப்பது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என எண்ணுகிறேன் என்றார் சிதம்பரம்.

பின் அவருக்கு என்ன தோன்றிற்றோ நேரே சர் சிபியின் அறையில் சென்று வருகை பற்றி கூறியுள்ளார் அடுத்த நிமிடம் உள்ளே வரும்படி எனக்கு அழைப்பு. உள்ளே சென்றேன்.

வளரும். . . . .

வாகீச கலாநிதி கி.வா.ஜ.

நம்முடைய நாட்டில் விளை நிலத்துக்குக் குறைவில்லையே?"

"உண்மைதான். ஆனாலும் நிலம் மாத்திரம் இருந்தால் போதுமா? எவ்வளவுதான் பரந்த நிலங்கள் இருந்தாலும், விதைத்துவிட்டு வானத்தைப் பார்க்கும்படியாக இருந்தால் அந்த நிலங்களால் உடையவனுக்கு என்ன பயன்? அரசே, சற்றுக் கவனிக்கவேண்டும். படை இருக்கலாம்; ஆனால் அதற்கு என்றும் கொடுத்துவர உணவு வேண்டும். நிலம் இருக்கலாம்; ஆனால் அதை விளையும்படிச் செய்ய நீர் வேண்டும். வானத்திலே நீர் இருக்கிறதென்று நம்பியிருந்தால் நமக்கு வேண்டியபொழுது அது வழங்காது. அது வழங்கும்போது நாம் சேமித்து வைக்க வேண்டும். நிலம் பள்ளமாகக் குழிந்திருக்கும் இடங்களில் வேண்டிய கரை கட்டியும், ஏரி குளங்களைக் கரை திருத்தியும் பாதுவாக்க வேண்டும். அப்படி நீரைத் தடுத்தால் நாடு வளம் பெறும். நீரைத் தேக்கினவர் யாரோ அவரே புகழையும் தேக்குவார்."

அரசன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான். ஏரி குளங்களைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று எப்பொழுதோ யாரோ சொல்லிக் காதில் விழுந்ததாக நினைவு வந்தது. அமைச்சர் சொன்னதைத்தான் பராமுகமாகக் கேட்டிருந்தான். இப்போது அதையே அழுத்தந் திருத்தமாகப் புலவர் சொன்னார்; படிப்படியாகச் சொன்னார். அவன் மனத்தில் அது உறைத்தது.

"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர். நீரையும் நிலத்தையும் சேர்த்தவர்களால்தான் உடம் பையும் உயிரையும் சேர்த்து வைக்கமுடியும். வானம் நம்முடைய விருப்பப்படி பெய்யாது. நீரைத்தேக்கின வர்களே புகழைத் தேக்குவார்." இந்தப் பொன்னான வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றாக அவன் உள்ளத்தில் கணீர் கணீர் என்று மணியடிப்பதுபோல் மீட்டும் ஒலித்தன.

"புலவர் பெருமானே, நானும் நீரைத் தேக்கிப் புகழைத் தேக்க முயல்வேன்" என்ற வார்த்தைகள் அரசன் வாயிலிருந்து வந்தபோது, அங்கிருந்த அமைச்சர்களின் முகங்கள் என்றும் இல்லாத மலர்ச்சியைப் பெற்றன.

தாயின் பிரார்த்தனை

இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட அவன் மனித இயல்புடையவன் தானே? மனிதர்களுக்குள்ள குறைபாடுகளும் அவனுக்கு உண்டு. கட்டிளங்காளை; செல்வத்தாலும் பிற பொருள்களாலும் குறைவற்றவன்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவனுக்கு அன்பே உருவாகிய காதலி கிடைத்திருக்கிறாள். வேறு என்ன வேண்டும்?

இவ்வளவு வளம் இருந்தும், நித்தம் பாலுணவை உண்பவன் ஒருவன் இடையிலே சிறிது காடியை விரும்பினது போலாயிற்று அச்செயல். அவனுக்கு ஒரு கூட்டாளி வேறு சேர்ந்துகொண்டான். பாட்டினாலே அவனை மயக்கிய பாணன் மெல்ல மெல்ல அவனுடைய உள்ளத்தை கவர்ந்தான். "வீணையின் இன்னிசையிலே உருகி நிற்கும் உங்கள் சுவையுணர் திறனை நான் போற்றுகிறேன். உயிரில்லாத இந்த யாழின் இசையே இவ்வளவு இனிமையாயின், இன்னும் உயிர்பெற்ற யாழின் இசை எப்படி இருக்கவேண்டும்!" என்று பாணன் ஒரு புதிய செய்தியை எடுத்து விட்டான்.

அது என்ன? உயிருள்ள யாழா? அப்படியும் ஒன்று உண்டா?"

ஆம்; உண்டு. கடவுள் படைத்த அந்த யாழ் கண்ணைக் கவரும் ; காதைக் கவரும் ; கருத்தையும் கவரும். அதன் பேரழகைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே போதும். அதன் இசையைக் கேட்கத் தொடங்கினால் பிறகு அதனினின்றும் மீள்வதென்பது தேவர்க்கும் அரிய செயல். இசையோடு போகமா? அது பாடும்; ஆடும்; ஐம்புலன்களுக்கும் இன்பம் தரும்."

பாணனுடைய வருணனை இல்லத் தலைவனுடைய ஆர்வத் தீயை விறகிட்டும் நெய்யிட்டும் மூட்டியது. மெல்ல மெல்லப் பாணன் தலைவனைப் பரத்தையர் சேரிக்கு அழைத்துச் சென்றான். முதலில் இசை நயம் காழுற்றுத்தான் சென்றான் அவ்வாடவன்; ஒரு பரத்தையின் இசையிலே ஈடுபட்டான். அப்பால் அவளுடைய ஆடல் அவனை ஆட்கொண்டது. இறுதியில் அவளுடைய அழகைக் கண்டு மயங்கினான். படிப்படி யாகத் தலைவன் தன் மனவலியை இழந்தான். அவன் தன் வீட்டிலே இருந்தால் தன் நிறையை இழந்திருக்க மாட்டான். விரகெலாம் அறிந்த பாணன் இசை ஆவலை அவன்பால் எழுப்பிப் பரத்தையர் சேரிக்கே அவனை அழைத்து சென்றுவிட்டான். அதற்குமேல் அவனுடைய சாமர்த்தியம் பலிக்கத் தொடங்கியது. இசையும் கூத்தும் அழகும் பேச்சும் மனவலி படைத்த தலைவனைக் காமச் சூழலுக்குள் இழுத்துச் சென்று ஆழ்த்திவிட்டன.

வளரும்.....

திரு. ச. க. அறிவரசன், எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்), எம்.ஏ. (தமிழ்), எம்.எல்.இ., பி.எட்.

தலைமைச் செயலகத்தின் மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் துணை இயக்குநராக அரும்பணியாற்றியவர். அவர் 1982ஆம் ஆண்டு தொகுத்து வைத்திருந்த அகராதிச் சொற்களை அவர் நினைவாக வெளியிடுகிறோம்.

2011	Build up on inventory	சரக்குக் கணக்கெடுப்பு ஏற்பாடு
2012	Building care taker	கட்டிடப் பொறுப்பாளர்
2013	Building line	கட்டிட எல்லைக் கோடு
2014	Building operations	கட்டிடப்பணிகள்
2015	Building-line	கட்டிட எல்லைக்கோடு
2016	Bull Mother Farm	பொலி காளை வளர்ப்புப் பண்ணை
2017	Bull-dozer	தரைமட்டக் கருவி
2018	Bulletin	செய்தி அறிவிப்பு வெளியீடுகள்
2019	Bullion-weights	தங்க வெள்ளி எடைகள்
2020	Bumper draws	சிறப்புக் குலுக்கல்
2021	Bureau of Industrial Financial Reconstruction (BIFR)	தொழில் நிதி சீரமைப்புக் குழு
2022	Bureau of Public Enterprises (BPE)	பொது நிறுவனக் கழகம்
2023	Burglar alarm	களவு அறிவிப்பு கருவிகள்
2024	Bus shelters	நிழற்குடைகள்
2025	Bus-body building unit	பேருந்து மேற்கூடு கட்டும் பிரிவு

புகழ் வணக்கம்

12

ஒளவை சொல் கேள்வி

எதிர்பாராத சமயங்களில் இந்த நாள் இரண்டில் ஒரு நாளைக்குள்ளே ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம். அதை நாம் நம்புவதற்கு ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம். அதை நாம் நம்புவதற்கு ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம்.

மதுரைக்கு திரிபு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம். அதை நாம் நம்புவதற்கு ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம்.

— உணவைக் கவிஞர் அருள்

புகழ் ஒளவை நாயன் அவர்கள் ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம். அதை நாம் நம்புவதற்கு ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம்.

ஒரு நாளை நாயன் அவர்கள் திரிபு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம். அதை நாம் நம்புவதற்கு ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம்.

அனைத்து ஒரு ஒன்று வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம். அதை நாம் நம்புவதற்கு ஒரு வேலை மின்னல் வேகத்தில் வரலாம்.

— ஊர்த்த சித்தர் அப்பாச்சி

ஒளவை சொல் கேள்வி

ஒளவை அருள்

ஒளவை சொல் கேள்வி
ஒளவை அருள்

ஒளவை அருள்

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந்து எதிர் எழுந்தன்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென்ற உள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடை திறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மை தீர்த்தாட் கொண்டாற் பொல்லாதே
எத்தோ நின் அன்புடமை எல்லோம் அறியோமே
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் நமக்கேலோர் எம்பாவாய்!

O, Pearly Silver Smile!
Ahead you rise up;
foreground Sivam!
Oft call Him Father Bliss Ambrosia
What relish! How sweet!
But this day thy doors are latched! Steadfast is love, we know
Hoary are you poised so!
To a great order you owe!
Lay are we and new !
Sublime the base in us!
Exalt the low in us!
Illume the Dark in us!
Is it amiss alchemy?
Is Love mock-love?
Don't hearts hymn Sivam?
Don't beats stir thee?
Don't we greet Good inly? O pAvAi!

English version Dr Arul